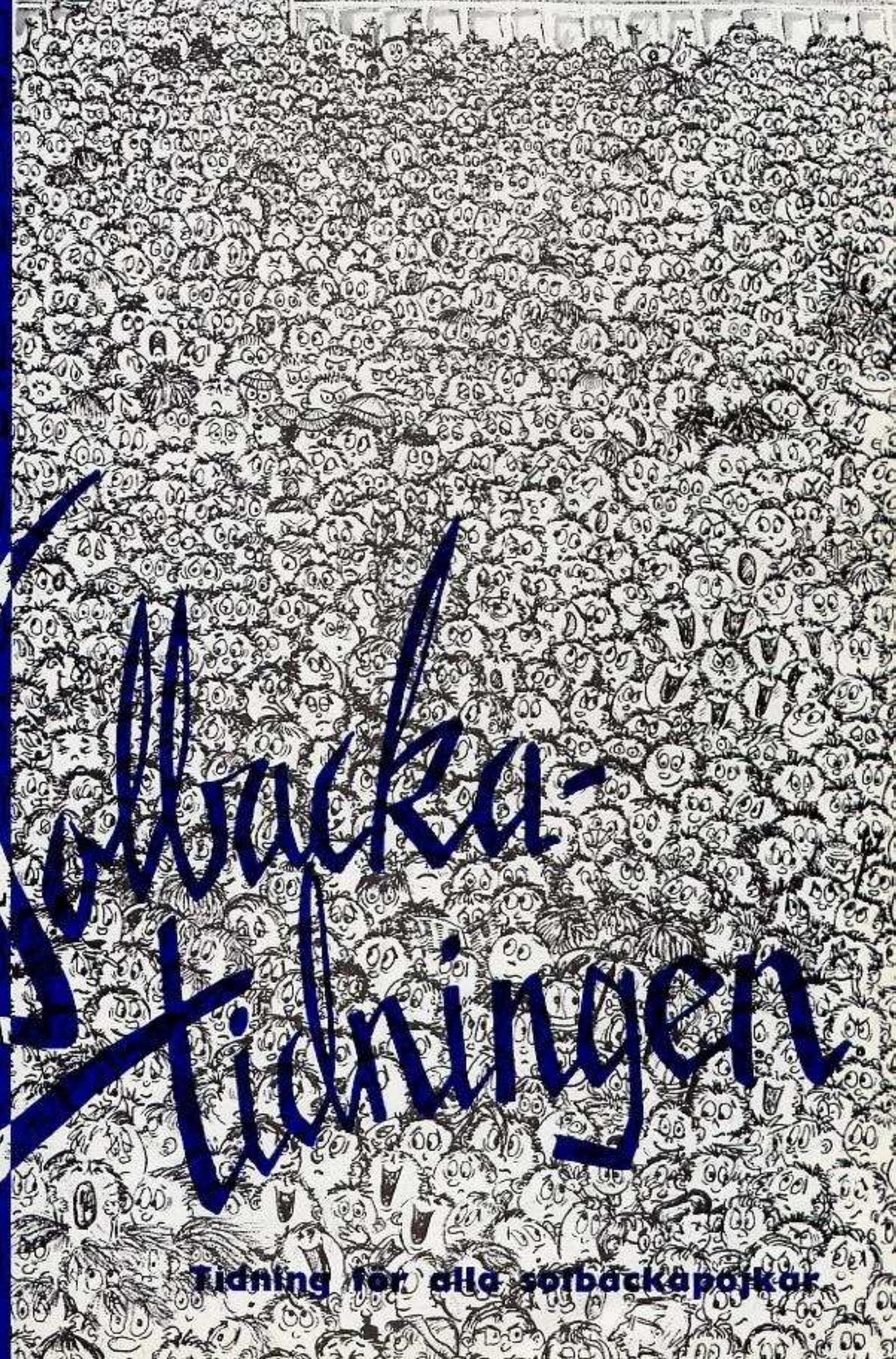
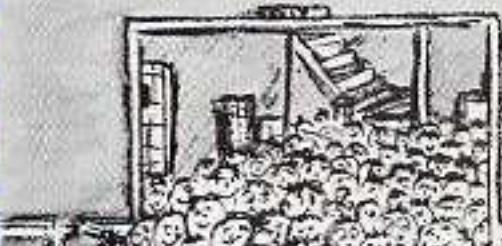

Hösten 1964

Tidning för alla som gillar att baka saker

Härt Hänt Sett . . .

Kärlek till häst förenar dessa tu: Kar de Mummadottern Charlotte Zetterström och ryttmästaren friherre Carl Strömfeldt, nyförlovat par på gemensam morgonritt.

CARL-OLOF SAHLIN läser på KTH, har några år kvar där samt har hunnit förlöva sig i sommar.

KNUT SCHERMAN har köpt villa i Enskede, hunnit gifta sig och fått en dotter.

GUNNAR EKDAHL tar studenten nästa år på Beskoukska skolan.

HARRY BJÖRLING har blivit konsult i djupfrysbranschen, säljer allt som har med kyla att göra.

INGVAR SAHLIN läser nu efter lumen till arkitekt på KTH i Göteborg.

HARALD TOBISSON studerar för fullt på universitetet i Uppsala, matte i första hand.

JANNE SANNERSTAM finns på TV:s forskningslaboratorium i Stockholm. Har nyligen genomgått producentkurs. Kanske får vi se något verk i rutan framöver.

BENGT PALMBLAD lumper för fullt i Göteborg.

LARS ANDER har blivit färdig ingenjör samt hunnit gifta sig. Lumper nu i marinen.

ÅKE DIEDRICHSS läser på STI och är väl i det närmaste klar med sin ing.ex.

RAGNAR TOBISSON befinner sig i Uppsala och läser matte på universitetet.

Föreningsmedlemmar!

(och andra)

Många föreningsmedlemmar och andra stöder sedan lång tid tidningen med annonser.

Vi behöver dock fler.

Tänk på att tidningen är helt beroende av sina välvilliga annonsörer och prenumeranter.

För övrigt är det inte så dumt att kunna nå en sådan här speciell grupp på cirka 2000–3000 personer. (Upplagan är nu 2200 ex.)

Vårt förnamliga tryckeri klarar av det mest avancerade färgmaterial. (Se t. ex. sista sidan i förra numret och i detta nummer. Kan ni åstadkomma ännu förnamligare material än K. W. Karlssons flotta annonser så skall vi nog klara typografin!)

Ring gärna en signal till mig och diskutera saken.

ULF PEYRON, tel. 08/66 51 80

PS. Tack alla välvilliga gynnare, annonsörer och prenumeranter för er värdefulla medverkan hitintills!

Specialaffären för
Glasögon

Leg. Optiker
Carl-Otto Ahlström

ODENGATAN 23
Vid Birger Jarlsgatan
STOCKHOLM
Telefon 21 88 10

Prenumeration 5 år kr. 50: —

Lösenumspris kr. 6: —

Medlemmar

Föreningen Solbackapojkarna
erhält tidningen utan kostnadRedaktion: Hans Hermansson, Solbacka, Stig Engzell, Arboga
Anders Wilhelmsson, Stockholm, Gunnar Schramm, Göteborg

Ansvarig utgivare: Stig Engzell

Ekonomi, annonser, distribution:

Ulf Peyron, Lidingö, Hans Norrman, Solbacka

Tidningens adresser: c/o Peyron, Korttavägen 66, Lidingö, tel. 08 56 31 75
c/o Wilhelmsson, Burträskgatan 15, Vällingby, 08 87 31 77
eller Solbacka Idroverk, StjärnhovTidningen utkommer med ett
nummer pr termin

Postgiro: 46 29 45 · Lidingö

Annonsprislista på begäran

Tryckt 1964 hos

Tryckcentralen, Helsingborg

Det blir nästan ingen skvallerspalt i år. Det ligger nämligen till så att undertecknad har inte alls haft för avsikt att tänka på Solbackatidningen det här året. Alltså kopplat av tidningen helt och hållet. Men så ringer telefonen en dag och en vänlig och smickrande röst ber mig rycka in. Anders Wilhelmsson har blivit chef för Dagens Eko och har därtmed lätträknade stunder på dygnet som utgör fritid. Varslet kom alltså sent, och det är alltså jag som orsakat tidningens försening den här gången. Men ni kan väl lova att inte skjuta på pianisten, han gör så gott han kan. Tidningens representant på skolan har gjort en i det närmaste fenomenal prestation som vanligt, och man är honom verkligen ett stort tack skyldig.

Arbetar man med en tidning som skall ha till uppgift att hålla samman ett stort gäng med människor som har ett gemensamt — sin gamla skola, en del av sitt unga liv, då är det aldrig opassande att tigga och be om hjälp. Hjälp med att närrna gemenskapen, att bidra till allmän trevnad och närlhet. Det gör man bäst genom att berätta om sig själv eller om det som rör sig omkring en eller det man upplevt. Kontakten med de som nu går på skolan och de som har sin dagliga gärning där, den får man genom Sveriges mest spridda Solbackatidning. Det är så enkelt att plita ned några rader med synpunkter, historier, minnen, ja vad som helst. Gör det och adressera dem till Solbacka-Tidningen, c/o Stig Engzell, Nääfsgatan 3 B, ARBOGA. Det är alltid lika kul att få ett brev ifrån en gammal skolkamrat. Hur gammal eller hur ung han än är.

R E D.

Med Älvsnabben i Sydamerikanska hamnar

HMS Älvsnabben har gett sig av på en ny långresa, den här gången till nord- och sydamerikanska hamnar. Jag mönstrade ombord den 6 nov. och stiftade då bekantskap med den så beryktade hängkojen, vilken vi fick börja vår tjänstgöring med att beslå. Nåväl, efter nödvändiga installationsarbeten satte vi kurs mot Stockholm den 8 nov. en kulen och mörk morgon. Här bjöds anföreanter ombord för att beskåda vårt kommande hem ett halvår framåt i tiden. Det var med en viss stoltet i rösten vi talade om kanoner och kommande hamnar. Efter några dagar i huvudstaden seglade vi åter till Karlskrona och tog ombord resterande av allt som behövdes till vår kryssning.

Så äntligen den 14 nov. avseglade vi och väl ute ur Hanöbukten möttes vi genast av grov sjö och vi hade det i början riktigt besvärligt att hålla oss i upprätt ställning.

Morgonen därpå angjorde vi Kielkanalen, men siktens var minimal beroende på den då mycket tätta dimman. Igeligen hördes bölande från förfästerande fartyg, vilka vi skymtade som mörka hotande skuggor. Kanalresan tog hela dagen och när jag gick på min rakt kl. 24.00, befann vi oss vid de Prisiska öarna. Tidigt på söndagsmorgonen siktades Dovers kritklippor och sjön hade blivit märkbart gropigare. Sydost Dungeness hölls långresans första korum på livbåtdäck.

Det dåliga väderet höll i sig och till kvällen blåste det halv storm. Morgonen därpå gjorde vi inte hög fart då vi tog oss fram på det stormskade Atlanten. Hela fartyget överspolades stundtals och förbud att ristas på däck var utfärdat. 25 sekundmeter uppmättes på dagen och fartyget rullade och stampade högst obehagligt. Efter några dagar var vi emellertid ute ur orväret och vi satte kurs mot Kanarieöarna och värmen.

Efter 16 dygnas övernattning till sjöss då vi bl. a. lärde oss att ta lägesobservationer med sextant nådde vi så Kanarieöarna. Under dånande salut

gled vi sakta in i Las Palmas hamninlopp och det var förväntansfulla sjömän, som kantade relingen i paradstationer.

Kanarieöarna består av två större och ett antal mindre öar. Vi besökte Grand Canaria, vilken är en verklig ful ö. Växtligheten är ringa och ensidig och ön domineras av en rödbrun jordart. Nåväl, jag och några kamrater hyrde en bil och for omkring på ön och hittade många små pittoreska byar. Givetvis besökte vi plagen Mas Palomas, som fick en att tro att man befann sig nägonstans vid Saharas soldränkta stränder. Vi tillbringade en hel dag på stranden och läskade oss då och då med en klunk inhemske champagne.

Efter 4 dagars skön avkoppling bar det av igen och kurser sattes mot Sydamerika och La Guadina i Venezuela. Värmen hade nu kommit på alvar och i den labra passadrienen användes de på däck uppriggade saltvattensduscharna flitigt. Efter cirka 16 dygn till sjöss avbröts rutinen av att ett segel syntes vid horisonten. Det visade sig vara en engelsk yacht modellskuta som lånsade undan i passadvinden och med ett stort, rött skäggigt vikingahuvud som pryddé bredfoden. Glada vinkningar utbuttes, hundratals kameror surrade, var efter fartygen dertog sina kurser och besättningen sina jobb. Så äntligen siktades då utav atlantseglares så efterlängtade Barbados och Älvsnabben styrde nordväst därom med kurs mot Begni Island. Efter 16 dygn till sjöss sedan avfärd från Las Palmas anlände vi den 30 nov. till La Guadina i Venezuela. La Guira är hamnstad till Venezuelas huvudstad Caracas och ett av de första fartyg vi såg i hamnen tillhörde Johnsson-linjen.

Den avkoppling som bjöds på i denna stad var verkligen välbörlig. En händelse som speciellt bitit sig fast var ett besök på en klubb belägen vid Karibiska havets strand. Här surrade vi på jättelika vågor eller låg och plaskade i 30° vatten i en naturlig bassäng. Därefter intogs en alldeles

utsökt lunch, bestående av allehanda venezuelanska läckerheter, vilket väldigt nedsköldes med iskallt öl.

Huvudstaden Carracas är en kontrasternas stad. Vid infarten kunde man se ruffiga skjul, byggda av korrigrad plåt och alt utstrålade en otrolig smuts. Längre in i staden vandrade man bland lyxhotell och affärskomplex utan like.

Den svenska kolonien i Caracas var mycket tillmötesgående och ordnade en mängd intressanta sightseeing i staden vackra omnejd. Höjdpunkten på besöket var nog i alla fall åka sydamerikansk festmiddag, som avåts på en mycket tjusigt ligande club utanför staden.

Efter 5 underbara dagar ställde vi så kosan mot Cartagena i Colombia, där vi skulle fira jul. Värmen var nu riktigt besvärande och 50° C i solen var inte ovanligt. På kvällen vajade sakta ett mångfald uppriggade hängkojer i dyningen.

Julafton firades på traditionellt vis med grän, som vi plastbehandlade fätt ombord i Karlskrona, julklappar och glögg. Med julstämningen var det nog skralt men att få uppleva en julafton sittande i shorts med exotiska djur omkring sig var i alla fall en upplevelse. Annars får jag nog säga att besöket i Cartagena lämnade en hel del ovrigt att önska och det var med lätthjärta vi kastade

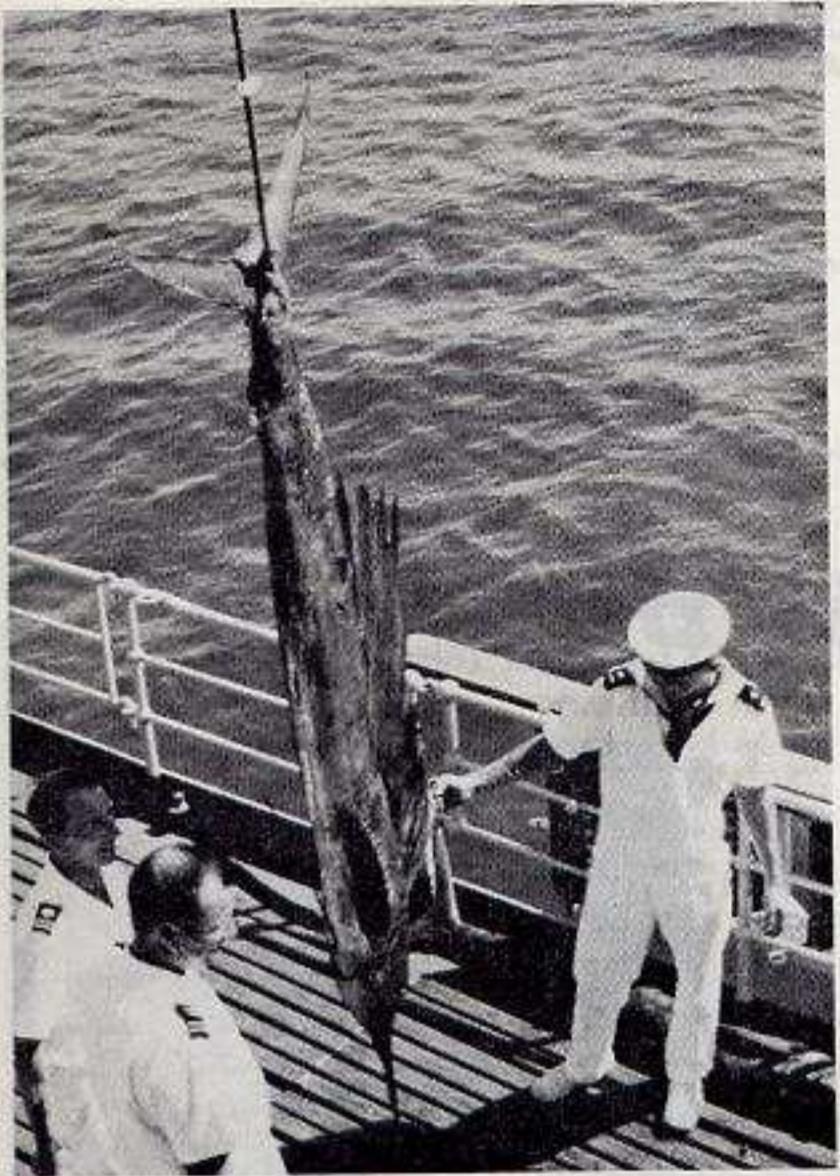
loss och satte kurs mot Panamakanalen. Oroligheterna hade då ännu inte brutit ut och kanalen brusade av liv. Panamakanalen får man nog säga vara rationell amerikansk industri i dess högsta potens. Fartygen drages genom de olika slussarna med lok och det hela går otroligt smidigt. Otursamt passerade vi kanalen under natten men att sitta på däck och höra den tätta djungelns många handa ljud, bruset av bogvattnet och en kristallklar himmel över sig var en upplevelse som knappt går att beskriva.

Så befann vi oss på Stillahavet, vilket inte alla gjorde skäl för namnet, utan vädret var dåligt de första dagarna, men det klarnade upp och havet var precis så blått som vi förställt oss. Under färden upp mot Acapulco drilades vi flitigt i artilleriskjutning.

Torsdagen den 7 jan. anlände vi till Acapulco i Mexico. Redan långt ute till havs hälsade Mexico Älvsnabben välkommen med sina mäktiga bergsformationer, som borta vid horisonten i nordost reste sig ur Stillahavets blågrönskimrande vatten. Meningen var att Acapulco skulle bli besättningens rekreationshamn och det blev den till fullo. Acapulco är för amerikanen vad Cannes är för europeen och det bjöds på otaliga nöjen, vattenskidåkning, segling, fiske och sist men

SKÅNSKANS
KAFFE

Vi fängade en väldig svärd-fisk.

inte minst restauranger med roulett osv. Mexico City besöktes också och den svenska kolonin mottog oss med en gästfrihet som gränsade till det otroliga. Höjdpunkten var en bal som gavs på Mexico Citys golfklubb. En äkta mexikansk middag avåts och där efter trädde dansen till tre tiden på natten. Mången romantisk kontakt knöts den kvällen, det kan jag av egen erfarenhet försäkra.

Oaktat de trivsamma dagarna i Mexico tyckte vi det var skönt att åter vara till sjöss. En veckas ansträngningar övningar väntade nu oss till vi skulle angöra Golden Gate vid San Fransisko. Vi trimmades i nya befattningar ombord och stridsutbildningen blev alltmer avancerad. Efter månader med hög lufttemp. sjönk det nu hastigt på 3 dagar från 32°C till 19°C och vi frös verkligen.

Morgonen före inlöpandet till San Fransisko purrades vi extra tidigt. Det var fortfarande mörkt. Lotsen embarcerade från en linjeskön skonare. Att gå in under Golden Gate var nog så pampigt men det vackra väderet lyste med sin fråncaro. Salut skjöts under brospannet, och det mullrade så att jag trodde kela bron skulle störra ned över oss.

Många av besättningen hade släktingar och bekanta i staden och så hade även jag. De bodde utanför San Fransisko i en typisk amerikansk förstad med massvis av villor och supermarket i mitten. Det var synnerligen intressant att besöka en amerikansk medelklassfamilj och få uppleva några dagar av deras

göranien och lätanden. Köket verkade medelpunkten och det var propat med köksmaskiner. Givetvis fanns flera bilar i huset, vilket anses vara ett bevis på den status familjen har. Staden San Fransisko var mycket vacker med sina kullar, planteringar och vackra hus. De så berömda cable cars provåktes och promenader i China Town förtogs flitigt.

Efter fem dagar lämnade vi San Fransisko och kursen sattes åter mot sydligare breddgrader med de Ecuador-ägda Galapagosöarna, som närmaste mål. Dagarna till sjöss rann snabbt undan. Programmet var späckat med bl. a. stridsutbildning, skjutning och sist men inte minst rostknackning. I den tilltagande värmen svettades vi i

De vita seglen visade sig tillhöra en engelsk lustjakt med en stor skäggig viking på föcken.

ynnest försågs med helande medicin, rakades, klippes och slutligen vederbörligen döptes.

Lördagen den 8 febr. lastade vi ankar i en vacker vik på ön Santa Cruz. Här fann man det klaraste vatten men till vår besvikelse ett fattigt djurliv. Men vi såg i alla fall skyntar av brokiga fiskar, orädda ignanos (för den oinvigde är detta en av jordens få återsidende jätteödlor), säljar och sjölejon.

Efter tre dagar lämnade vi Galapagos och vi närmade oss snabbt Panama. Temperaturen steg åtskilligt, särskilt i vattnet och djurlivet var mer livligt än tidigare. Stora stim med tumlare lekte i bograttnet. En högbåtsman ombord lyckades fånga den första hajen, vars fena pryddes gösstaken.

Så lämnade vi Panama och satte kurs mot vår nästa hamn New Orleans. På vägen ankrade vi emellertid på 15 meters djup med ankaret väl synligt på botten i det kristallklara azurskimrande vattnet. Så tedde sig förhållanden vid Isla Conzumel, där Cortez år 1519 landsteg för att erövra Mexiko och där vi besökte vår sista populära Mexicohamn under denna långresa.

Så tidigt en morgon dök Mississippi flodmynning upp och vi styrde så sakteligen upp mot New Orleans. Där förtöjde vi aldeles nedanför Trench Quarter. Dagarna var mycket kyliga men vi mottogs med en värmande gästfrihet. Många hade ett väldamt och givande utbyte med studenterna vid Lousionnauniversitetet. Turer med hjulångare på floden var mycket populära liksom besök på dixielandklubbar. Uppehållet varade till den 28 febr. och alla längtade nu hem och det var med lätt hjärta vi lastade loss. Då Bahamaöarna passerades hade vi lämnat den nya världen och Västindien. I härligt våreäder styrde långresefartyget efter storcirklar syd Bermudo mot Azorerna. Ålesnabben närmände mot Europa blev alltmer märkbart genom bättre radioförbindelser, kallare klimat och planer för återkomsten.

Efter ett kort strandhugg på Azorerna ågnades vårt sjuttonde veckoslut till sjöss dt förflyttning över Nordsjön. En ordentlig tjocka gav oss god bening i radio och radarnavigering. Kommiskavajer och stortröjor kom fram i kylen och från och med palm-söndagen skedde övergång från vit till blå uniform.

Så var vi framme och chefen för marinen tog emot innan anhöriga kom ombord.

Vi var äntligen hemma.

Vad jag gillar:

Teckningslärare
Arne »Issen» Isenius

<i>Hobby:</i>	Lite måleri och gräsklipning
<i>Politiker:</i>	Herr Hedlund, »Familjen i centrum
<i>Författare:</i>	Michel Angelino
<i>Kompositör:</i>	Evert Taube
<i>Sångare:</i>	Egon Kjerrman
<i>Skådespelare:</i>	Anita Ekberg (se favoriträtt)
<i>Radioröst:</i>	»Wrethagen» (man blir så hungrig)
<i>Idrottsman:</i>	L. O. Nilsson, Flens IF
<i>Favoriträtt:</i>	Kroppkakor (ölandska, design.
Britta)
<i>Favoritdryck:</i>	Mjölk (gäller ej lördagar)
<i>En önskan:</i>	Något mera hår
<i>Det värsta jag vet:</i>	Folk utan humor
<i>Något jag inte tycker om hos kvinnan:</i>	Att de alltid vänder sig och
tittar efter en
<i>Det bästa i TV:</i>	Idrottsreportage och avstäng-
ningsknappen
<i>Det bästa med Solbacka:</i>	Att det finns

universalmaskin

Um 400

Med komplett utrustning kan denna maskin användas som borrh-, svarv-, kipp-, stick-, fil-, slip- eller horisontalfräsmaskin

Den är idealisk för

- **Tempoarbeten**
- **Lärlingsutbildning**
- **Verktygstillverkning**
- **Reparationsarbeten**

Maskinen är välbyggd och ger den precision yrkesmannen fordrar, men för den krävande hobbymannen, som önskar något utöver det vanliga är den också önske-maskinen. - Begär vårt utförliga prospekt

AB Arboga Maskiner Telefon 0589/128 20

FOIBOSKRÖNIKA

Foibos styrelse: fr. v. Ceremonimästare Gustaf Engdahl, kassör Per Unsgaard, ordföranden Hans Hermansson och sekreteraren Håkan Sandstedt.

Våra nya lärare *

Magister Åke Hägg är född i Fagersta, men flyttade tidigt till Sandviken, där han blev student 1957. Efter ytterligare studier vid Uppsala och Stockholms universitet kom han så ut i livet 1962 som fil. mag. i engelska, tyska samt ryska. Därefter har han hunnit företa resor till bl. a. England och Tyskland, innehåft en del kortare lärarämbeten, och gift sig innan kosan ställdes hit till Solbacka.

Mag. Hägg tycker att skolans elever är bra och trevliga med ett fåtal undantag, men anser att de är aningen avståndiga genom en del hårdare regler. Annars är kontakten med internatskola enbart positiv. Det finns goda idrottsmöjligheter och gives fin omväxling på fritidssysslorna.

En blick i bokhyllan förkunnar engelsklärarens litteraturintresse, och sport i normala proportioner är hans livsfilosofi. Vidare har han vissa planer på att starta undervisning i ryska med studentexamen som mål. Detta får dock ligga på hyllan tills det nya gymnasiet tagit form.

Fil. mag. Åke Josefsson är född på en liten enslig ort väster om Vättern, han är 34 år gammal, avlade sin studentexamen vid Palmgrenska skolan i Stockholm. Därefter förlade han sina studier vid Stockholms universitet, där han studerade historia, geografi och statskunskap.

Efter 7 år som lärare vid Whitlockska samskolan i Stockholm, har nu Solbacka fått üran att göra honom sin bekantskap.

Magister Josefssons främsta intressen riktar sig åt politiken, men även litteraturen intresserar honom.

Magister Josefsson har slagit bo till sammans med sin fru och två barn uppe på kyrkbacken.

Dessutom kan tilläggas att magisterns intryck av Solbacka enbart är positiva.

Clarre.

Något, som den gamle föreningsmedlemmen genast saknar, är referat från den årliga fotbollsdrabbningen FOIBOS — Sängarförbundet. Att denna omtalade och emotsedda bolltävling blev inställt kan dessbättre förklaras. Matchen blev efter bestämt datum uppskjuten som följd av skrivingar och allmän tidsbrist. När så den andra matchdagen stod för dörren meddelades från lärarhåll ännu en ändring, varpå november månad frös bort allt hopp om den stora folkfesten. Möjligheten att placera den aristokratiska bolluppväxningen på värkanten kvarstår emellertid och får betecknas som relativt god. Med andra ord går traditionen vidare trots en försämlig blåtira.

De examinerade medlemarna Berggren, Hansson, Nilsson och Frygelius plus Wykman och Weiss ersattes efter ett flertal plena med ingående dispyter av Ingemar Lindberg och Roland Palm NIV, Lars G. Persson, RIV, Håkan Sandstedt och Gustaf Engdahl, RII bi samt Claes Sjögren, LII.

Som framgår av bilden har FOIBOS funnerat en utmärkelse för litterära framsteg bland medlemmarna. Förslaget, som framlades av pensionerade medlemmen Micael Berggren, antogs nu i höst efter ringa meningsutbyten, vilket förklrar föreningens behov av ett dylkt.

Ordf.

Det litterära äpplet

Herr Redaktör

Bra Basketgäng

Svar till P E Tranquists idrottsskrönikan V T 1964 angående basketbollen på Solbacka.

»Basketbollen har haft det litet motigt. Inga DM-tecken i år till Solbacka. Varför? Ja, kanske har konkurrensen ökat. Det spelas nu basket på betydligt flera platser i länet än för några år sedan. Kanske är det något fel på träningen eller kommer det för litet friskt blod till basketgänget? Nya tag nästa termin för att återställa ordningen på basketfronten.»

»Motigt! Vi bevisade förra hösten att vi var ett av de 8 bästa basketbollagen-skolorna i Sverige under allsvenska sko-

Föreningsnytt

Solbacka Jakt- och Viltvårdsförening heter det senaste tillskottet i skolans rika föreningsflora. Ett tjugotal jaktintresserade ges här tillfälle att träffa likasinnade och såväl utöva praktisk viltvård, som förkovra sitt teoretiska kunnande i ämnet. Initiativet har tagits för att ytterligare stimulera intresset hos yngre jägare för viltvård och därmed uppnå en bättre förståelse för viltet och naturen.

eupen, där över hundra skolor deltog. Vi har 300 elever, de flesta andra tusentals.

»Inga DM. Inget nytt blod». Fjärde ring hade sju man bland skollagets tio under hösten. Ingen deltog i något DM på våren. Sju nya spelare med friskt blod i DM alltså . . .

Träningen. Har aldrig skötts bättre, därför har vi nu i år det starkaste lag som någonsin ställts på benen. Poängterna bör att av förra årets friska blod går nu alla i II ring eller under, de har alltså minst två år kvar i laget. Och nu under detta läsår spelar en av förra årets debutanter organiserad basketboll i USA. Med två timmars träning om dagen, så vad mårde bliva av nästa års lag.

Även en som synes för basketbollen så ointresserad som gymndir. Tranquist skulle kunna göra en insats för Solbackas basketboll genom att låta sätta upp de sedan länge önskade extra korgarna i gymnastiksalen.

ERIC BERG • Lagkapten

TORSVIKS
UNDERGOLV
EN SINNRIK FJÄDERKONSTRUKTION

BOARDLAMELL
LAMELLTRÄ

FORMPLY
YTBEHANDLAD MED
HÖGTEMPERATUR-
HÄRDAD PLAST

HERNIT
HARD O.
POROS

SÄGADE TRÅVAROR

TORSVIKS
SÅGVERKS AKTIEBOLAG
HÄRNOSAND - TEL. 0611/13160
AVDELNINGSKONTOR:
GÖTEBORG Malmö NÄSSJÖ

En manlig vädjan

Redan de gamla grekerna hade skägg. Stora män i vår historia på såväl den konstnärliga, litterära som den vetenskapliga fronten har burit denna manliga prydnad.

I våra dagar har vi fått uppleva ett TV-program som i kvickhet och ironi fortfarande söker sin make. Bezeichnande för serien var att de intellektuella hjärnor, som inte bara skrev utan också framförde programmet, samlliga bar denna för mannen deciderade utsmyckning.

I samma tider då mannen i likhet med kvinnan hade häret hängande på axlarna var skägget det naturliga sättet att skilja könen från varandra — kanske något att beakta i dessa beatles-tider.

1960-talets kvinnosäkkskvinna, som till alla pris önskar uppnå total likställdhet, ser givetvis med förtrytsamhet

på detta privilegium, som orättvist tilldelats mannen. Detta förstår man, men vad som är svårare att acceptera är den ovilja man vid vissa läroanstalter visar mot en skäggprydd haka. Att stubben ej ohämmat skall få växa under pågående termin är givet, men att ett, under exempelvis sommarlovet, odlat och välansat skägg maste rakas bort för att terminen tagit sin början, är svårt att förstå.

Vi elever är emellertid övertygade om nuvarande kollegiers oskuld till detta förbud, samt vänder oss med förståtan till de klarsynta och moderna lärarna av idag att gallra bort deana synnerligen ålderdomliga paragrafer från den redan överfyllda restriktionsboken.

Barbarossa.

HERR REDAKTOR!

Hur vägar skolans elevråd, städplanter, han, hon, den, det, Michel d'Avignon och vissa andra, släppa upp en sida om gruppen som den ryska »The Hosianna and the Adventers», före en film (den 1:a advent). Ryktena säger att de åmnar komma tillbaka, eftersom de aldrig upplevt en så entusiastisk publik, som här.

»Tuppen — 64».

HÖRNU!

Finnis det ingenting som kan få Nirstedt att sitta på den stol, som är avsedd för honom? Man blir alldeles konfys av hans flängande hit och dit i klassrummet. Ibland sätter han sig helt enkelt på våra bänkar och det är ju inte mycket bättre.

»Sitt stills».

BULLAR AR GOT!

Kan vi aldrig få t. ex. bullar till morgonmålet?

»Konservfrälst».

1 MAJ.

Som ni alla säkert vet, är 1 maj demonstrationernas dag. Varför har inte vi på Solbacka något liknande denna dag. Det är väl alltid något vi inte är riktigt nöjda med, eller hur?

»Ganska nöjd ändå».

HERR REDAKTOR!

Hur blir det egentligen med filmjölken? Den har skyntat ett par gånger i början av h-t, men sedan tog den slut igen. Enligt husmor i Mässen ställer sig filmjölken billigare än grötten, dessutom uppskattas grötten inte tillnärmelsevis lika högt som filmjölken.

»Gröthatares».

POP.

Jag fullkomligt hatar pop!

»Popälskare».

HEJ!

Jag vill bara säga det att det är ju jättefestligt det här med insändare.

VA!!!

EN ÖNSKAN!

Lite större variation på det »mjuka» brödet vore tacknämligt.

»Smaknerven».

FÖR TIDIGT!

Apropå gymnastik, så hänger det rätt ofta att vi blir ivägsläpta från gymnastiklektionerna i absolut sista minuten.

Detta innebär att vi blir tvungna att stjäla 5-10 minuter från efterföljande lektion, för dusch och ombyte.

Har vi haft gymnastik sista timmen resulterar detta ofta i att vi inte får någon lunch, därfor att vakthavande lära-

Telefon: Linjevälvare
10 10 33, 20 93 47, 21 40 41

MAGNUS IDAR FASTIGHETSBOLAG

Kungsgatan 17 IV · Stockholm

Tomtområden:

BLIDÖ	socken:	Alsvik
FRÖTUNA	„	Backa gård, Väsby, Björknäs
LYHUNDRA	„	Bredsättra
LÄNNA	„	Grovsta, Löparö, Snässlingby, Gudmundet, Grovstanäs
RÄDMANSÖ	„	Nabbo, Rådmansby
SALEM	„	Viksberg
VÄDDÖ	„	Salnö, Skeppsmyrna, Tomta
ÖSTERÅKER	..	Skärsta, Marsätra, Isätra
OSTRA ED	..	Kaggebo

Banker: Stockholms Enskilda Bank
Östergötlands Enskilda Bank

re i mässan kör ut oss. Ironiskt nog händer det ofta när någon av gymnastiklärarna har vakten.

»Hungrig».

Apropå samarbetsviljan mellan lärare och elever.

Då en grupp solbackelever den 29 november skulle företa en resa till Flen för att rida, utspann sig följande: Klockan 8.45 frukost. Avresa från skolan var utsatt till klockan

9.00. Klockan 9.30 ringde en elev till taxistationen i Stjärnhov, där han fick veta att resan var inställt. Dessutom erfor han att man på taxistationen i Stjärnhov hade underrättat mag. Trankvist om resans inställande, samt anmodat honom att meddela vederhörande elever, vilket han dock underlätt att göra.

Vad kallar man sådant?
Vi ses på Kullaberg!

»Hästen».

Dikt

Människan skapades på sista dagen,
mannen hade fjun i anletsdragen.
Arvet fortgick ifrån paradiset,
därmed (för) blev vi män på detta viset.

Genom åren som förgått,
skägget som symbol har stått.
Stora män med stolthet bar,
arvet ifrån Adams dar' . . .
Nu i tidens stil,
man ler ett skäggloöst smil,
mot det som en gång var,
tecknet på en karlakarl.

De som skägget fördömer,
är ofta de som drömmar,
om att själv någon dag
få berika sina drag,
med personlighet och stil.

Gato.

Elevrådet 1964 *

Stående ränder: Thomas Benktsson, Per-Magnus Ihse, Olle Rosell, Malte Ramel, Peter Stiller, Jan Weiber. Sittande ränder: Eric Berg, Benkt Wollander, 2:e kurator, Tomas Mörne, 1:e kurator, Ulf Schiberg, sekreterare, Hans Dellner.

MUSIKNYTT

på vårat plugg

The Mufflers i startgroparna

Det gamla fina bandet »Sunhill Swing Six» är inte längre ibland oss. Och synd är det, för det hade varit skönt med litet jazz, som omväxling till allt popande.

För i år är det pop för hela slanten. Det mest framgångsrika bandet har väl utan något tvivel varit »The Rattles».

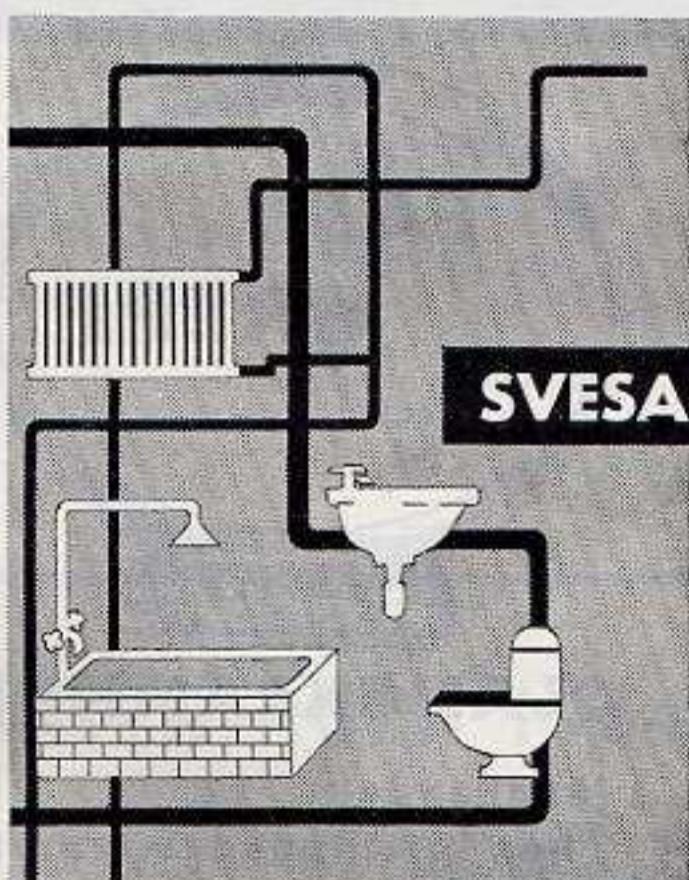
De har gjort ett mycket bra debutframträdande på Nalen och frågan är väl om de är mycket sämre än Tages & Co. Troligtvis inte. Vi häller tummarna för dem i fortsättningen.

Hotenanny har blivit på modet på Solbacka och våran Palle har bildat ett gäng på tre och de spelade tämligen raskt efter starten före filmerna och fick fin kritik. Heja Palle!

Ni minns kanske Pelle Rydén som kompgitarist tillsammans med Scherrer och »Lebbe» för ett par år sedan? Nu har Pelle kommit tillbaks till Backen igen och spelar sologitarr i »Mufflers», ett band som spelar Shadows och Ventures, samt egna kompositioner. Många tycker kanske att de ska röra sig litet mer på scen, men till försvar för dem kan sägas, att instrumentalmusiken kräver större koncentration än »sångmusiken» om man kan kalla det så. Ofta ger de sig inte heller på de lättaste bitarna och huvudsaken är väl, att det låter något så när.

The Rattles strax före filmen

SVESAB GENOM HELA BYGGET

VI INSTALLERAR

värme
ventilation
sanitet

Svenska Värme- &
Sanitets AB

Huvudkontor:

S. Kansligatan 26, Gävle
Telefon 026 12 94 50

ÖVER HELA LANDET

Avdelningskontor i Borlänge, Borås, Gävle, Helsingborg,
Jönköping, Luleå, Lund, Malmöberget, Malmö, Skellefteå,
Sundsvall, Umeå och Uppsala

Generalmajor Gustaf Petri död

Höstterminen hade knappt börjat då budet om generalmajor Gustaf Petris bortgång nådde oss genom press och radio.

Gustaf Petri var född 1885 i Linköping och började sin militära bana vid Smålands artilleriregemente.

År 1936 utnämndes han till överste och var chef för Krigsskolan 1937–40.

Det var en betydelsefull och krävande post un-

der en tid då kriget rasade runt våra gränser och faran för vårt land ständigt var överhängande.

Officerskurserna dubblerades och alla ansträngningar gjordes för att snabbt stärka vårt försvar.

Från den posten kallades Petri för att få sig anförtrodd en än större uppgift, nämligen att organisera Hemvärvnet, vars chef han sedan var 1940–47.

Det var ett arbete som krävde ej blott en duglig och organisatorisk militär utan säkerligen i än högre grad en personlighet med vid syn och psykologiskt sinnelag.

Att Gustaf Petri ägde dessa givor, därmed far man en klar uppfattning då man läser hans medryckande skildringar från hans hemvärvsår och från de otaliga inspektrationsresor han under den tiden företog i hela landet. 1946 utnämndes han till generalmajor.

Gustaf Petri var även en erkänd krigshistoriker med Karl XII och Karolinerna som huvudintresse.

För sina forskningsresultat på detta område promoverades han till filosofie hedersdoktor vid dåvarande Stockholms Högskola 1950.

Aret innan hade Gustaf Petri knutits till Solbacka läroverk genom att utses till skolans inspektör.

Detta uppdrag fullgjorde han under 10 år och vi som tjänstgjorde vid Solbacka under den tiden minns med glädje hans många besök vid skolan och det intresse med vilket han tog del av undervisningen och verksamheten i övrigt och eleverna från den tiden kommer säkert ihåg hans fängslande föredrag i aulan om Karl den XII och hans tid.

På porträttet av Gustaf Petri, som hänger i Karolinersalen, överskuggas generalens bistra krigarmen av inspektorns värme, klokhet och tryghet. Och detta är helt i sin ordning, ty det är just den minnesbild vi har av Gustaf Petri och den som vi alltid vill bevara.

Thg.

INSKRIVNINGEN 1964

I år var det en av de största kullarna som Solbacka någonsin haft, som mönstrade. Det var ca 70 st. som skulle fara till Katrineholm för att skriva in sig.

Inskrivningen började naturligtvis med en rökpaus, därefter blev det uppdrag och placering i den så kallade skrivalsalen där alla skriftliga prov och frågor skulle besvaras. Först fick vi besvara en del privata frågor som t. ex. utbildning, fritids-sysselsättning och var vi önskade göra vår militärtjänst. Sedan blev det ett prov som skulle underlättat placeringen för inskrivningsnämnden. Det bestod av 4 frågeformulär: 1) Intelligenstest, 2) Synonymer, 3) Olika figurer som skulle ihopställas, 4) Olika fysikaliska begrepp. Dessa var tidsbegrän-

sade. När detta var klart så fick vi fylla i ett kort angående hälsotillståndet.

Andra momentet var läkarundersökningen. Det blev mätning av längden, vägning, kontroll av ögon och öron, urinprov och blodtryck. Där blev man också indelad i olika grupper, s. k. besiktningsgrupper, 1, 2, 3, 4, 0. Ett betyder fullt frisk och 0 betyder odluglig för krigstjänst.

Tredje moment var ett besök hos en psykolog som frågade personliga frågor, såsom varför man gick på Solbacka, hur man har det i hemmet, intressen, utbildning m. m.

Femte moment, det sista, var att vi fick inställa oss hos inskrivningsnämnden där vi fick vår preliminära placering. Den slutliga placeringen får vi först då vi få vår inskrivningsbok i början av nästa år.

Ernst,

Nytt från Club Stereo- TV

Kontrollrummet i revyn »Hals över Huvud» där Håkan Norrlöus från Sigtuna num är tekniker.

Solbackapojkarnas tekniska förening i Stockholm har utvidgat sina personella resurser och medtagit elever och föredragningar även från Humanistiska Läroverket i Sigtuna. (Två shower har framförts på skolan och inspelats för eftervärlden). Vissa underhållningar har även påbörjats med Lundsbergare. Avsikten är att så småningom samla alla teknika

begävningar från våra tre ildsta internatläroverk i en gemensam förening.

Den tekniska linjen är i huvudsak inriktad på scen-, teater-, musik-, insp., radio-, och fototeknik. Eftersom samtliga medlemmar studerar i någon form, måste studierna gå i första hand och föreningens arbete blir ett rent fritidsintresse.

Hösten har avlöpt ganska lugnt men en filminspelning har påbörjats. Filmen, som spelas in med ljud, är en decarkarparodi med arbetsnamnet »The world of Perry Frazer», avsnitt »Dödens Tomtar». Utescenerna, bl. a. en del bovjakter, har tagits i Sigtuna. Totalt fem minuter är inspelade, vilket tog sju timmar i anslutning, så nog finns det en del att göra en tid framöver.

I november har vi även hunnit med en stor fest på Ångby slott, där samtliga medarbetare roade sig grundligt.

En helt ny typ av underhållning håller på att skrivas och beräknas kunna framföras på Solbacka och Humanisten om så önskas någon gång nästa år.

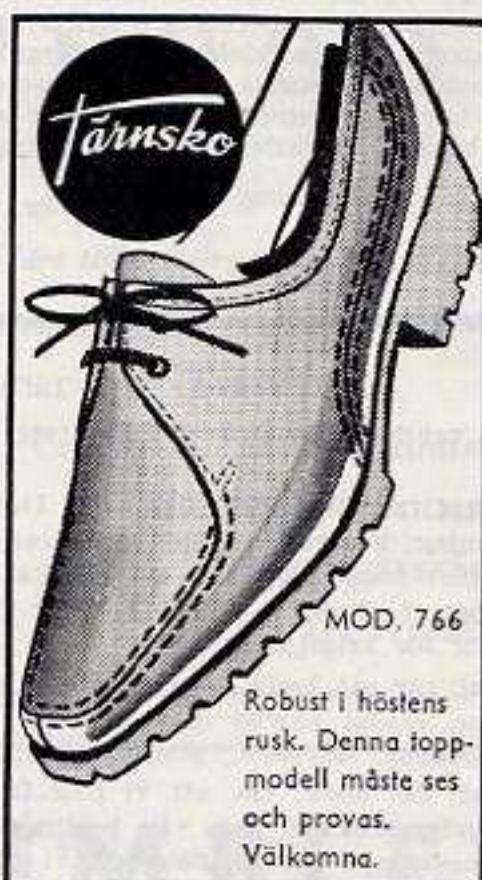
Vi häller oss för närvarande med två orkestrar, Skytones och Stig Arnes, samt en egen produktionsgrupp »JOWIC», som skriver texter, manus o. dyl.

»Hals över huvud revyn» har i sommar även framförts i vissa folkparker: Säffle, Bengtsfors, Viñersborg, vilket blev en stor framgång — inte minst ekonomiskt.

En stor tillgång i våra underhållningar är den verklig skicklige vokalisten från Humanisten Göran Sandquist.

Förfrågningar om föreningen mottas av Rolf Sahlgård, R3, på Solbacka.

Janne Saunerstam
Ordförande

Det börjar bli så populärt att skildra dagordningen på skolan, att det nästan är en solbackapokes käraste sysselsättning. I förra numret hade en elev skildrat sin syn på dagordningen, och det kanske kan tyckas tjugtigt att publicera en syn till. Men den här, som C. W. OLAIISON har gjort, är så kul att läsekretsen måste få se den. (Se likheten med omslaget).

Se nästa sida →

DAGORDNING VID

KLOCKAN 6.30 (?)

Snabbt vi vakna på våran lucka,
många ligga i sängen och sucka.
Vatten hälls i flera hinkar,
här är ingen som tiden sinkar.

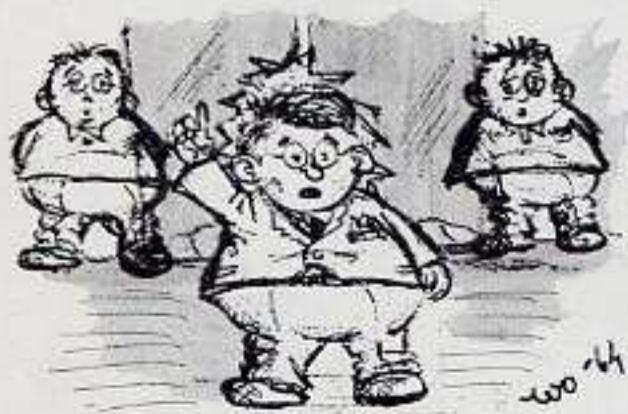

KL 6.55 (2: DRA RING NING)

KLOCKAN 6.57 (HÄRLIG, SKINNIG CHOKLAD)

När han sit på sin plats satt,
(kroppen är ännu av sömaen malt)
finner han kanske på bordet bullen,
fast han under ögönen är svullen.

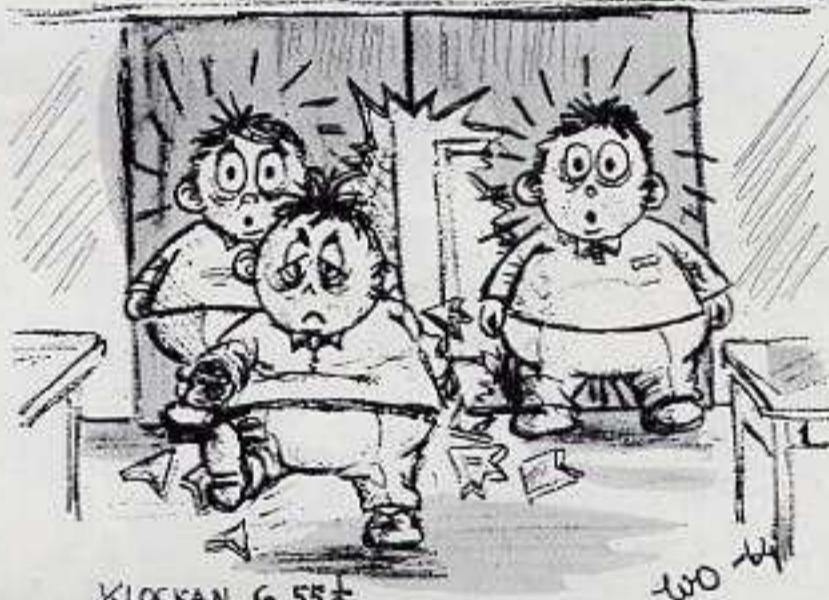

"MORGONBÖN ÄR INSTÄLLD!"
(DÅ OCH DÅ)

KLOCKAN 6.50 (IBASTA FALL)

Först vi slänga kläder på,
och sen' springa lätt på tå,
ner mot å dagens första mål,
många lägger på ett extra Kal.

KLOCKAN 6.55

Dörren sprängs av kraftik karl,
vakten här är icke fal,
Splitter ryker, rummet skakar,
snabbt genom mässen sig han makar.

- 10 -

Nu någon sätta sig ned i salen uppenbarar,
han håller tydligens på och talar.
Plötsligt sätta sig salen i rörelse sätter,
killen närmare blir malen till skolans skilda rätter.

KLOCKAN 7.15

Tidigt sig alla i salen samlas,
in i bänkraden man sig famla,
för all här den Högste ord få höra,
så att man inget dumt i fortsättningen
må göra.

WO 44

KLOCKAN 10.05

"Äntligen dags för något i magen,
många blir under den hektiska frukosten slagen,
eller kanske, i de värsta fallen,
synar han väggen på mäss-hallen.

WO 44

WO 44

Nu har det liv i eleverna blivit,
aldrig har väl läraren sig så i häret rivit.
Vilda lejon han aldrig skadat,
uttrycket i ansiktet är mycket plågat.

WO 44

Men slut är skolan snart för dagen,
och åter vi skölper något i magen,
innan vi med läxorna börja,
men om lästaktiken är rätt, kan man ju spöja.

Efter en middag, som givit oss städigt,
studeras man ivrigt i böckerna framlegda.
Om krig, om fredet och om matematikens rötter,
här gäller det att knäcka svåra nättar.

Och åter kan man i Paulunen krypa ner,
för att få sluta ögonen ännu mer.

En och annan lampa lyser över tunga böcker matt,
och över honom, som tycks vilja önska "GOD NATT."

WO 44

Han
älskar att
skildra
människor

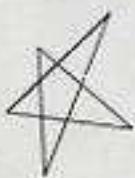

BENGT ERWALD, solbackastudent 1957 har slagit sig på fotografering som yrke. Han är numera välkänd pressfotograf hos Saxon & Lindströms förlag i Stockholm. Hans arbetsfält är vida. Han älskar att skildra mänskor och deras öden och äventyr med sin kamera. Men han arbetar också rent reportagemässigt. Med händelser och äventyr som sker runt omkring de mänskor han älskar att föreviga och skildra.

Här visar Solbackatidningen med benäget tillstånd några prov på Bengts fotografiska kunnande. Bilden av Sammy Davis är kanske en av de finaste man någonsin sett. Den är för övrigt köpt av ett amerikanskt förlag för att bilda omslag på en bok som skall hetta »Sammy Davis in Europe». Annars talar nog bilderna bäst för sig själva.

☆ ☆

△

△

Ovässade

pennor

(eller kanske tvärtom)

EN SOMMARPROMENAD

★ Av Carl W. Olasson

Likt en uttorkad flodfåra slingrar sig stigen fram mellan de grönskande träden. De på marken utspridda torra kvistarna knastrar under mina fötter då jag långsamt tränger mig genom den frodande skogen. Ibland faller en gren ner över mig och griper tag i mina kläder som för att stoppa upp min fortsatta framfart.

Här och där kan jag skymta en grön gräsplätt mellan trädstammarna, som liksom

ramar in den med sina stora grenverk och får den att likna en tavla. Jag tränger mig fram till en av dessa urholningar i den för övrigt så tätta skogen. En fågel tar skyndsamt till flykten under min framfart och slår smarrande sina vingar mot trädstammarna i dess väg.

Gräset på den öppna plätten är högt och vajar stolt i sommarvinden. Att ta sig ut på det känns som att plöja sig fram genom grunt vat-

ten i en sjövik. De avlängda bladen glider dröjande utmed mina ben. Likt en ö i havet höjer sig en sten över det gröna. Jag slår mig ner på den och ser mig nyfiken kring.

Den livgivande solen leker kurragömma bland de vita eftermiddagsmolnen, som beströr himlen likt bomullstussar utsängda på ett blått pappersark. En stilla bris sveper fram över det öppna gräsfältet och får löven i träden att röra sig. Kanterna i lätt dallring. Gräshoppornas envisa surrande fyller luften tillsammans med en och annan humla som likt små nallebjörnar tumlar om i det saftigt gröna gräset.

Då och då fladdrar en fjäril fram över fältet i en färd utan mål. Den liknar ett papper, vilket fångats av den uppspelta vinden och som trots sina upprepade protester lekande lätt förs bort. Från grenarna på några stolta granar hänger sig gulbruna kottar fast som diande griskultingar vid sin mor. Bland träden, som ivrigt sträcker sina lövbeklädda armar mot den livgivande solen, kan man urskilja alla sorters valörer av färskt grönt.

En liten sädessärta sitter avväktande på en stubbe i solskenet. Den ser ut som om den varit skuren i tri, men ögonen är uppmärksamt spanande efter föda åt de hungriga ungarna i fågelnästet. En humla är oförsiktig nog att obekymrat svepa förbi honom. Sädessärta är på sin vakt och plötsligt spritter det till i den. Som en pil far den jagande fram genom luften. Humlan, som i sista ögonblicket tycks ha uppfattat fara å färde, gör en förtvivlad gir

för att söka undkomma den glupska förföljaren. Sädessärta klipper därvid ljudligt i tomma luften, i stället för i ett väntat fett byte, men tycks ändå vilja fortsätta förföljelsen av detarma djuret. I skickliga manövrar följer den ivrigt humlans färd, men ser sig snart slagen och återvänder besviket till sin utikspost. Humlan slår sig lättad ner på en klöver, som bärar betydligt under dess tyngd, och pustar ut.

Det prasslar i gräset vid mina fötter och jag vänder snabbt min blick nedåt. Bland stråna kryper en ödla plötsligt fram. Den får genast syn på mig och stelnar till. Dess fiskkalla ögon fixerar mig stinkt. Ingen av oss rör sig på en stund och jag stirrar intresserad tillbaka. Jag hade kunnat sitta så länge, om jag inte fått en sådan överväldigande lust att peta på honom med stortan. Han ryckte då till som man gör för en oväntad händelse och försvann blixtsnabbt under stenen, på vilken jag satt.

Under tiden har sädessärta bättre lycka i sin jakt. Då jag ånyo tittar upp, svävar den stolt i väg med en fet, sprattlande fluga i näbben. Samtidigt sjunker den glödande solen ner för att krossas mot de vassa trätopparna, och därefter flyta ut över horisonten, som långsamt färgas blodrött. Solstrålarna letar sig därefter endast glimtvis fram mellan träden.

Skuggorna drar ut på längden, och samtidigt dyker alla myggorna fram som skogstroll vid mörkningen, för att skåla med mitt blod. Antalet blir slutligen alltför stort och jag slår, till deras ilska pippande förtrytelse, snaka till reträtt.

EN SOMMARDAG JAG MINNS

★ Av Bengt Landegren 45 a

Jag hade just stigit på bussen vid S:t Eriks Plan och skumpade nu iväg mot Kungsträdgården. Klockan hade hunnit bli sju, då bussen stannade vid Norrmalmstorg. Jag gick av och fortsatte utmed Hamngatan. Det var öde och tyst så här tidigt på morgonen.

En tät disbarriär låg över Strömmen, och från Söder kunde man höra en spårvagn gnissla till.

Solen höll just på att gå upp, då jag anlände till Kungsträdgården.

Min bäste kamrat, Bert, satt redan där och kinkade på sin gitarr, då jag slog mig ned bredvid honom.

Han var en typisk stockholmare med utslitna jeans, en stor lång olle och tovigt hår. Han bar också en mustasch, bodde på en vind i Gamla stan och påstådd, att han levde livet.

Han var så inne i sitt drömmeri, att han knappast märkte, när jag slog mig ned bredvid honom.

Först efter en stund fick han syn på mig, och då frå-

gade han, om vi inte skulle röra på oss lite.

NK-fasadens många fönster glödde nu i det röda solsknets alltmer tilltagande. Bert tog sin gitarr, och vi traskade iväg ned mot Gamla stan. Här och där såg man några enstaka människor. Riddarkyrkans mäktiga ståltorn pekade majestätiskt mot skyn, och på Strömmen satt en ensam fiskare i en grönmålad eka.

Vi gick vidare över Riddarbron förbi Slottet och in i Gamla stan. Här inne var det alldelens tyst. När vi hade gått ett stycke på Svartmannagatan, vek vi in i en trång gränd.

Vi slog oss ned i rinnstenen och Bert spelade något spanskt på sin gitarr. En svart katt strök häglöst omkring vid husväggen. Vi satt där i bortat två timmar och njöt av musiken och 1600-talshusens fasader.

Solen gled sakta över himlavalvet, då det plötsligt hörjade mörkna. En stor tung regndroppe träffade mig mitt på näsan, därefter en på min hand. Snart öste regnet i strida strömmar över oss. Vi avlägsnade oss springande ifrån platsen till en närbelägen trappuppgång.

En gammal dam, som hade

hört vårt oväsen, då vi störte in, kom rusande nedför trappan för att se, vad som stod på. Hon tittade granskande på oss, sedan gick hon upp igen.

Nu störtade regnet ned. Vi stod med näsorna tryckta emot dörrfönstret och betraktade de sist flyende. Efter ett tag slog vi oss ned i trappan. Bert ansåg, att vi inte kunde stanna där.

Klockan var sex, då regnet slutade. Vi begav oss ut i vattenpussarnas värld. Med stora kliv travade vi hem till Bert. Han bodde inte långt därifrån. Mörkret hade sänkt sig över staden, och ifrån fönstret kunde man se neonljusens klara sken i fjärran spela sig i Strömmen. I ett hörn kämpade en fotogenlampa tappert för att illuminera rummet i den alltmer tilltagande skymningen. Det var mulet ute, och jag beslöt att gå till kojs.

Det hade börjat regna igen, då jag efter dagens sträpser somnade till Berts gitarrspel.

Fröken Lindholm blir 60 och slutar efter 17 år *

60 år fyller den 24/12 fröken Gunborg Lindholm, vår bokhandelsföreständare, som nu är inne på sitt 17:e solbackår eller 33:e terminen. I juli ämnar hon dock lämna skolan. Med vemod, påstås hon, eftersom hon trivts fint och haft en givande tid bland vänerna häruppe. Hon kommer att sakna naturen och skolan men främst lärare och elever. De senare ger hon en eloge för sitt fina och trevliga uppförande under hela hennes solbackatid.

TEATER

SWEDENHIELMS med Riksteatern

Höstterminens teater inskränker sig till en enda pjäs. Men vilken pjäs! Hjalmar Bergmans »Swedenhielms» kunde nog ej framställt i en klarare dager än då den spelades av Riksteatern. Det är underligt att så duktiga skådespelare hittar till den, på god teater svältfödda byn Stjärnhov. En bättre föreställning kan nog ej ges, ens på de större scenerna. Intrigen är välkänd. Swedenhielms väntan på att erhålla Nobelpriiset, och hans söners checkaffärer. Men allt får ett lyckligt slut som fjärmar sig långt från det banala. I pjässens klimax,

då hushållerskan avslöjar sig som en förskingrerska, vill nästan åskådaren själv bekänna skulden, så engagerad blir man. Nej, flera sådana pjäser borde publiken få se! Att sedan intresset är så stort att det är för lite biljetter vid platsutdelningen det kan väl vara skyllas på den »mänskliga faktorn» eller på »steaterhungrarna». Även på TV har de högre klasserna tillätts njuta av de sevärdha pjäserna. Och den lilla hemteatern har onekligen en funktion att fylla. Många pjäser som räknas till klassiker, såsom Den inbillade sjukle, visades, men riktig teater går det ej upp mot!

Massa scribit

Kinnasand - vad är det?

KINNASAND är en fabrik för tillverkning av inredningstextilier. KINNASAND ligger i Kinna - en bygd med sekels gamla vävartraditioner - och dess produkter är välkända och uppskattade både i Sverige och över hela världen.

KINNASAND är ett begrepp för hög kvalitet och exklusiv smak - textiltapeten NOVALIN av 100 % linneväv och gardinerna i modernt komponerade mönster är tillverkade med hantverksmässig omsorg för att motsvara de högst ställda krav.

Kinnasand
AB Kinnasand, Kinna • Telefon 0320/11500

Förgänglighet

Förgänglighet, förgänglighet, förgänglighet
är tingen uppå denna jorden.
Såg vad du vet, Profet
blev Förgänglighet genom oss vorden?

Född, uppväxt och förintad,
genomsyrad av tingens lag,
blivit i världssjälen sintrad,
innan släppt i Förgänglighetens hav.

Frihet för kämparnas möda
att skänka till jordens slav,
en chans att begrava de döda
till gagn åt Förgänglighetens krav.

Framgångar vältra över folkens sinne,
av att kämpa blir ingen fet.
Nedbäddad i tysta gravars minne,
stannar endast Förgänglighetens förgänglighet.

Förgänglighet, förgänglighet, förgänglighet
är makternas spel på jorden.
Dövad hänger Andens termomet,
krossad genom Förgänglighetens skuld i Modern.

Hjälpen

Hjälpen sänds av den Heliga Anden
den som snart skall föra oss bort,
när världen står vid randen,
av livet som synes så kort.

Man griper gärna en utkastad boj
att söka fördröja det onundvikliga slutet.
Fast man svängt genom livet så loj,
finner man det då djupt i hjärtat knutet.

Likt en stjärna på himlen sleekna,
sleekna och människan en gång.
Det är som blommorna om sommaren plockna,
vilka lämnats att vissna i en vas så trång.

Och det Högsta man kan göra är att tacka,
att saktmodigt bedja om stilla frid.
För att slippa i evighet flacka,
från och till människans inre strid.

Carl W. Olasson, R IV ma.

För klarare sikt

miko
BIL-
KROMPUTS

avlägsnar silikon och
traffilm samt rost
på kromdetaljer

PRÖVA
DET NYA "TORK-
SKINNET"
FÖR BILEN

VOLVOS STJÄRN-
FÖRARE
CARL-MAGNUS
SKOGH SÄGER:
"JAG SÄMSKAR BILEN
SNABBARE, BÄTTRE,
BILLIGARE MED MIKO
BILSÄMSK."

TILLVERKARE

miko
MIKO-FABRIKEN ORMARYD

Hur skulle det vara om vi kallade den här byggnaden för Cape Wetterström????

Kåseri eller ledare?

>Ombyte förnöjer är ett uttryck, som väl alla hört och känner till. Men vad skulle några ombyten (= förändringar) betyda på Solbacka? Frågan surrar genom hjärnecellerna, vilka i allt snabbare takt producerar fram en mängd möjligheter, som enligt eftertanke skulle kunna ge den enskilde eleven ombyte och därmed förnöjelse.

Tanken att namnge elevhem m. m. annorlunda förefaller sund och acceptabel. Solbacka Läroverk blir förslagsvis Kortholmen. Olympen byter namn till Generalen eller SKOALKUSSET. Norrebo blir Ekobo eller Trånghyttan.

Klostret får benämningen Bergersbo medan Skolhuset blir Vita Huset. Västerbo namnges Norr(män)bo eller Arne Borg. Ekebo döps till Transborgen, Södra Latin eller Lázarettet och Allen bör kallas Lorrebo (ej att förväxla med Norrebo). Sjöstugan kristnas till Spindelhålan eller Barrhyddan. Jättnas alternativ blir Hjorthagen eller Sparris Holm. Mässen föräras med det klingande namnet Valdorf Astoria, och idrottsplanen kan heta Wallen eller Nilsson. Några få förslag, som naturligtvis kan bytas ut mot bättre och mer passande namn.

Man kunde ju också låta lärarna cirkulera bland ämnena. Jag menar: Mag. Eriksson blir spansklärare medan mag. Magnusson blir slöjdslärare. Mag. Bryntse övertar teckningslärarämbetet och mag. Isenius blir kemilärare. Magistrarna Andersson, Josefsson och Björkman får anses kvalificerade som idrottsslärare samtidigt som herrarna Larsson (Gustaf och Eric) sättes som fysik- och matematikundervisare. En annan variant är att låta samtliga lärarfruar överta sina makars arbeten, och om eventuellt ogift lärare finns, placera en husmor eller mässflicka där. Idén är givetvis farlig och svår att genomföra men högst intressant.

Nej, lät oss förkasta de hittills dumma och en smula naïva förslagen och ge plats för en sund solbackatanke. Den, att avskaffa rådet sättilleida att detsamma ersättas av hemvärnet, som med dess vapenmakt trivelsutan är kapabla att återställa den legendariska ordning och anda, som enligt gamla elever, lär ha rått på skolan. Denna en aning hårliga och råa tankegång ger också vid handen, att smyggrökarens och snusarens saga inom en snar tidsrymd torde vara all. En skötsam och lugn skolgång skulle alltså känneteckna militarismens intåg på Solbacka. Måhända en lösning på kollegiets problem?

VÄRGEN.

Inte för alla – kanske för Er!

Porsche är en exklusiv bil. Den är tillverkad för den, som väljer det bästa av två ting, som köper kvalitet, därför att han vet, att det lönar sig i längden.

Ni som uppskattar den absoluta hantverkskvalitén kommer att trivas med Porsche, med precisionen, som Ni t.ex. märker i den exakta dörrupphängningen, i de suveräna vägegenskaperna, i de ytterligt bekväma läderfältjerna. Porsche har alla de tekniska finesser, som hör hemma i en sportvagn med fartresurser. Den har perfekta skivbromsar och en växellåda med en exakt, snabb, kort växling, som erbjuder en alldelens speciell, raffinerad körglädje.

Men Porsche är inte bara till för snabba vägar. Den är också byggd för stadstrafik, där den gläder Er med mjuk, tyst, bensinsnål gång.

Porsche är inte för alla, men kanske för Er. Välkommen till Er mest fantastiska provtur i en helt underbar bil!

AB G. PERSSON

Vaksalatorg · UPPSALA
Telefon 018 13 91 30

Kung på vägen med
PORSCHE

FOTOKLUBBEN *

LN IV

Flitiga som stackens myror
det är knappast årets LN-fyror.
Men om dem fattas riktig gnista
så finns sammanhållning som ej brista
av någon nyck
eller ytter tryck.

Några original i klassen finns
utan att räkna med åtta kvinnors.
Där syns Palm, vår store debattör
och Westling, känd som Grängesbergs
charmör

Hallqvist som spelar
båd' gitarr och fela.

Håkansson är våran fotograf
vars livsfilosofi är Leica och en slaf.
En annan sydlänning, dock ingen fäne
är Löfdal, alltid beredd att värna Skåne,
liksom detta namn
Rosberg från Köpenhamn.

Från Göteborg kommer källar tre:
Hallin, impulsiv, talför och föga blassé.
Lindberg oss amuserar med spel och sång
trakterar flygel och läxbok på samma
gång.

Bresky har roll
i spel med boll.

Dahlberg inleder så den sista grupp
vältrimmad smälänning från Dackes
trupp.

Rölig och rödlätt är Wallbergs Ola
vig som få och duktig i skola.
Pluggar för tio
gör Grimer från Rio.

Stockholms representant sätter jag glömde
Wallinder, som sig förr bakom boklös
gömde.

Det var den siste av våran skara
som till våren, härifrån skall fara
med, som vi hoppas så
den vita mössan på.

Sigge.

Hösten 1963 inlämnades på Rektorns expedition en önskan av Solbacka Fotoklubb (den största frivilliga klubb på Solbacka) att få ett bidrag från föreningen Nytt och Nöje för att kunna restaurera fotorummen. Med en fotointresserad rektor (Dr Ehn) och en synnerligen aktiv mörkrumsförvaltare (Nils-Håkan Håkansson) genomfördes fotorestaurationen till punkt och pricka. Bl. a. har de gamla handfatet som tjänstgjort som sköljvaskar nu ersatts med en stor »rostfri» bänk. Nylagt golv har det också blivit i olika färger. Bänkarna fick nya skivor i ljusblått. Snickarna åstadkom ett skåp som är väggfast inne i torkrummet.

Solbacka Fotoklubb som är en av de rikaste på Solbacka beslutat att inte »sitta» på pengarna och bestämde i stället att köpa in en ny förstoringsapparat. Den är av märket Durst, typ 606 som är för bildformatet 6×6 cm, ner till 8 mm.

Nytt för hösten 1964 är att fotoklubben har börjat att prenumerera på fototidningen »Popular Photography» och »Fotonyheterna».

Våren 1964 års fototävling: 1:a pris erövrade Bengt Palmblad, RIV, 2:a pris gick till förra årets vinnare Håkan Håkansson, NIII, 3:e pris tog Jonas Erlands-son, LI.

Solbacka Fotoklubb.

Att slå vad

A: Hej.
B: Hej du.
A: Hur mår du?
B: Jo, tack bra. Hur är det själv?
A: Jo, tack.
B: Det var kul att höra. Jag har just varit och tittat
på den nya sateliten »You are my friend».
A: Ha, ha, haaa... den har inte kommit ut ännu gubbe
lilla.
B: Jo, du.
A: Nej, det har den inte.
B: Jo, du. Skall vi slå vad, skitstövel?
A: Ja, gärna, 1.000.000 kronor.
B: 100.000.000.
A: 500.000.000 kronor.
B: Ha, ha, haaa... jag skall inte skoja mer med dig.
Här har du 500.000.000. Hej med dig och hälsa frun!

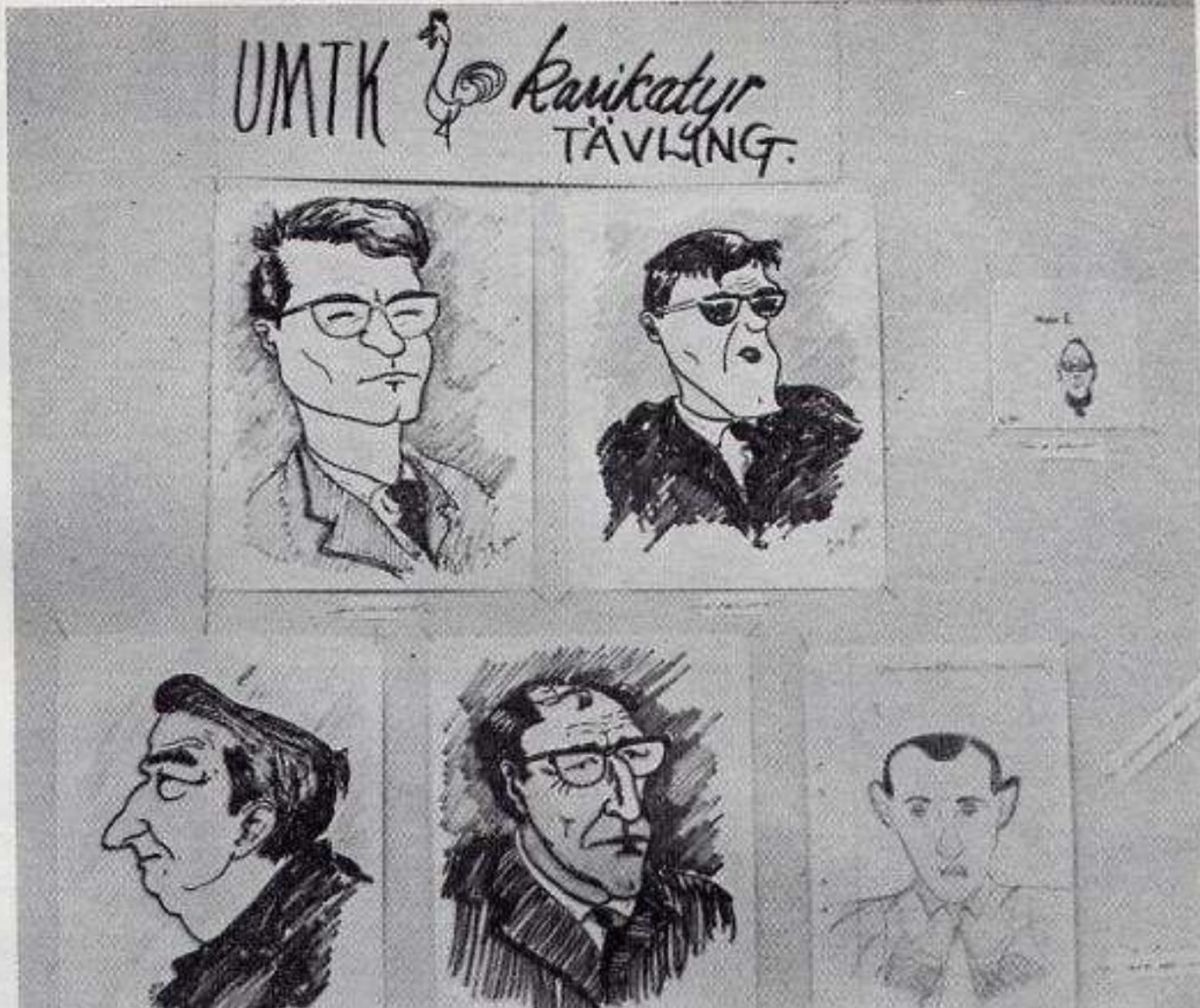
HEDLUND'S HUS
FURUDAL

Levererar

**Skolpaviljonger
Gymnastiklokaler
Bespisningslokaler
Villor - Radhus
Sportstugor**

HEDLUND'S TRÄVARU-AB
FURUDAL

**Virdar
tog
storslam**

Till U. M. T. K:s 1-årsdag utlyste klubben en karikatyrteckningstävling av kända Solbackafigurer. Juryn, bestående av herrar Isenius och Wall, tilldelade Virdar Olalson 1:a, 2:a och 4:e pris. Rolf Scherrer kom på 3:e plats. Av de sju bidragen blev ett gripet av censuren.

EN MASKIN ATT RÄKNA MED

EN MASKINE
MAN REGNER MED ...

THE MACHINE TO COUNT ON

EN MASKIN À REGNE MED

LA MACHINE SUR LAQUELLE
ON PEUT COMPTER

DIE MASCHINE, MIT DER
ALLE WELT RECHNET

LA MAQUINA CON LA QUE
SE CUENTA

AKTIEBOLAGET
ORIGINAL-ODHNER
GÖTEBORG

FOTOKLUBBENS prisbelönta bilder

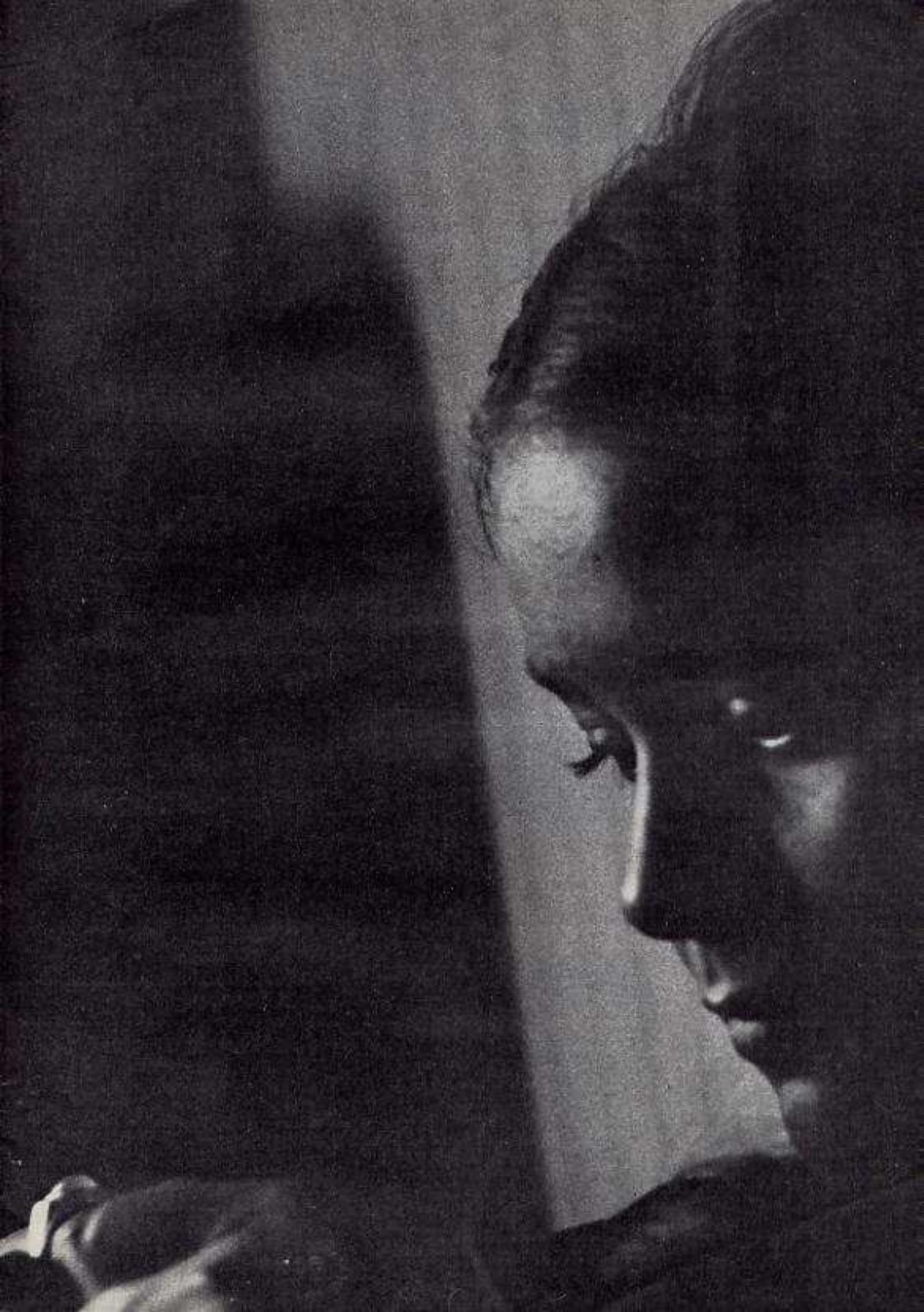

Solbacka fotoklubb har åter haft en tävling. Fina bilder hade juryn som vanligt att bedöma. Oslagbar är Nils-Håkan Nilsson som åter plockar hem placeringar i mängd.

De båda bilderna vi publicerar vittnar om ett fint och utvecklat bildsinne, och en känsla för det bildmässiga. Inte bara bakom kameran, utan också i mörkrummet har det åstadkomits fina arbeten. Det är skojigt när man kan få fram duktiga pojkar på alla områden, och kanske speciellt på ett så krävande som fotografins.

Mera tävlingar och fler deltagare efterlyses!

Solbacka Sport

10-kampen hösten 1964

För andra året i rad anordnades 10-kampen på Solbacka. Anmälningsarna var inte fullt så många som föregående år, 13 man anmälde sig, varav 10 fullföljde. Trots allt berodde det förhållandevis lågt deltagarantalet på att tävlingarna hölls så sent på året.

10-kampen började som vanligt med 100 m., varvid den bästa tiden noterades av Björn Axberg, RIla, med 12,0 sekunder på mycket dåliga banor.

Längdhoppet, som var nästa gren, hölls en blåsig och regnig höstdag, varvid resultaten inte blev de allra bästa. Den som lyckades blixt var Sten Brulin, RIla, med 5,33 m. På grund av att banorna var dåliga efter det hållande regnet genomfördes två av kastgrenarna därifrån. Det blev kula och diskus. Kulan vanns av Fischerström, RIVb, med längden 10,5 m., diskusen vanns av Brulin, RIla, med längden 24,21 m.

Nästa dag hölls höjdhoppet på ganska tunga och blöta banor. Denne gren som tar längst tid bjöd på många sensationer när favoriterna redan i början av tävlingen släppte ut. Av de 10 startande i denna gren hoppade endast 3 över 1,50 m. Jämför med föregående år då det var 9 som klarade 1,55 m. Brulin, RIla, vann även höjdhoppet som endast man över 1,55 m.

Spujtastningen bjöd också på sensationer. Fischerström, RIVb, som vann tävlingen brukar vanligen kasta eftersom längre. Utan rörelan gjorde Wahlquist, RIla, ett kast på närmare 40 m. men nådde endast dryga 32 m. under tävlingen.

Efter oktoberlovet fortsatte 10-kampen med 400 m. Striden var hård mellan de 3 första platserna. Det längsta strålet drogs av Raimel, RIVb, med tiden 56,6 sek., en tion-

dels sekund före Wahlquist och Axberg, RIla.

Dagen efter gick 10-kampens maratonlopp 1500 m. I

denna gren var det genomsnittlig start. Wahlquist, RIla, tog genast band om tiden och sedan var det ingen möjlighet för de andra deltagarna att nå denna position. Segraren blev Wahlquist, RIla, med tiden 4:51,4 min.

Stavhoppet hölls i en kall men vacker höstvinterdag. Det segrande resultatet blev 2,80, som hoppades av Wahlquist, RIla, och han hade även ett bra hopp på 2,90 som var fjolårets segrande resultat.

Den sista grenen var 110 m. häck. I detta lopp stod mycket på spel när det gällde om första placeringen i 10-kampen. Det blev därför ett mycket nervöst lopp mellan Brulin och Wahlquist, RIla. Den senare ledde med 8 poäng innan denna gren, men fick endast släppa 6 ti-

ondelar om han skulle få behålla segeren. Det hela slutade med att de båda stannade över mållinjen med samma tid, 18,9 sek. Segraren blev efter en mycket fin nöding Fischerström, RIVb, med tiden 18,1 sek.

Fjolårets segrare, Wahlquist, RIla, tog även i år hem tävlingen.

Slutresultat:

- 1) Wahlquist, RIla, 3727,5 poäng; 2) Brulin, RIla, 3643 p.; 3) Fischerström, RIVb, 3148 p.; 4) Axberg, RIla, 3105 p.; 5) Raimel, RIVb, 2989 p.; 6) Gowenius, 55, 2603 p.; 7) Rydin, RI, 2430 p.; 8) Pilgård, RIla, 2282 p.; 9) Classon, RIib, 1950 p.; 10) Roglar, RI, 1823 p.

Pilgård > Waller,

Mr. Parker med några av sina duktiga elever från Denston College i England.

Storseger för engelska gäster

Solbacka med b-lag utan chans

Mr. Parker, länd som lärares från i fjol på Solbacka, glästade i september skolan i egenskap av ledare för ett totalt elever från Denston College i England.

Under den tre dagar långa visitationen på skolan avverkades ett för engelsmännen säkert mycket intressant program. Pojkarna gavs tillfälle att besöka tecknion och skildrade i engelskt levernet vid sin egen skola.

Huvudpunkten på programmet var emellertid den friidrottstävlingen, som avgjordes i bästa tänkbara väder. Nu mårnaträdde Solbacka inte sitt

bästa lag, M. u. saknades Erik Berg, så gästerna vann med besked. Endast i två grenar, 100 m. och diskus, fick Solbacka segeren genom J.-O. Hedberg och P.-L. Månsson. Alla de övriga grenarna vann engelsmännen genom Akely, Zentar och Newey. De båda förstnamnda segrade i vardera en gren, medan Newey ensam tog hem segeren i fyra grenar och i hög grad bidrog till stafettsegern.

Som goda sportsmän ställde emellertid segrarna upp mot de svenska i fotboll. Solbackas paradgren. Här tog vi dock en rejäl revansch med

en 9–0 seger, och de sportsliga övningarna skulle väl därför kunna anses som avgjorda. Poängberäkningen fäldade dock desto mindre utslaget till Denstons förmän med 57 poäng mot Solbackas 25.

Besöket avslutades med ett uppskattat samkväm för gästerna med representanter från skolans kollegium, idrottsförening och elevråd. Aftonen inleddes med prisutdelning och utbyte av gåvor, varför filmer från Denston och Solbacka visades av Mr. Parker och mag. Berger.

Sintligens bjöds det på kaffe. Mr. Parker tackade för sig och de sina och uttryckte en önskan, att Solbackas friidrottsare insom en snar framtid kommer att besöka Denston.

David.

Vandringspris för bästa deltagande Beskow fick skyttestryk på »Skyggan»

Efter idag tränning under magister Isenius' ledning med bl. a. en träningsflygling på Hagbyberga.

På främmande mark visade här skyttarna att de även kunde bestämma Södermanlanden på en för dem ny skjutbana.

Den s. k. eliten, som bestod av 15 man, skulle nu representera skolan på skol-SM, som detta år avgjordes i Malmö.

Björn lyckades nykomlingen från Karlstad, »Bobby» Lindh, genom att vinna huvudskjutningen i de högsta klasserna.

I de lägre klasserna hamnade K. O. Axberg på 3:e plats i flygling Aa. Han sköt där 98 poäng på 300 m. På 200 m-vallen lyckades Claes Nyström skjuta 100 poäng och fick därmed en 5:e placering.

Söndagens flitskjutning hade förslags till Torna Hillestad nägra rörlit utanför staden. Banan var mästerligt lagd och bland värna skyttar sköt Claes Nyström klart böst och gick in på en mycket hedersam tredje placering med goda 28 träff.

För ovanlighetens skull fick vi endast ett av de många vandringsprisen med oss till »Backen», nämligen det för största antalet deltagare.

Holgen därefter ställdes siktet in på Nyköping, där DMIS ägde rum. Junioren Tom Lindström stod för den största framgången under fördagens skolskjutning genom att vinna sin klass med full poäng (100 p.). I de övriga klasserna blev resultaten ganska hyfsade. Närmast i klass 2, där Solbacka lade beslag på 2:a, 3:a och 4:a platserna genom Axberg, Hahne och Norrby resp. I klass 1 slog Per Beskow Westling efter hård strid HKH Kronprinsen med endast en 10:a.

Mästerskapsfinalen blev en ytterst nörspråkande uppgörelse mellan vår egen Claes

Ivan Lindh och Uppsalas Jerker Juhohsson. Lindh tog före sista mästerskapsförflygningen på andra plats. Efter de fem första liggande skotten hade han emellertid segat sig upp och förbi ledaren Jerker. Han ledde då med 1 p. De tre följande skotten sköts i knästående ställning och då ökade Lindh ytterligare försprängt till 2 poäng. De sista två skotten sköts stående och där sköt Lindh en 10:a i första skottet och ledde därmed före sista skottet med hela 4 poäng. Segern var given men... nej, markörspaden stannar på en 4:a och Jerker går förbi och vinner.

I flitskjutningen visade Solbackas 1:a-klassare framtagarna genom att beläggja tre av de fyra första platserna

och dessutom med Per Westling som segrare.

Att Solbackas framgångar inte hade blivit alltför otydliga visade sig vid prisutdelningen, där vi faktiskt hade vartarna på fem av de sex lapparna.

Av höstens flitskjutningar kan nämnas den årligen återkommande Malmabed-träffen, som är en av de största. Denne var planerad under höstlovet, vilket gjorde att endast 2 deltagare från skolan ställde upp. Dessa två, Axberg och Norrby, placerade sig i genomsnitt på 2:a och 6:e platserna i mycket hård konkurrens från hela Sörmland.

Matchen mellan Solbacka och Beskow, som i år sköts på Stora Skuggan, blev mycket hård och jämn. Solbacka

avgick emellertid med seger och ledde nu med sex segrar mot fem.

Som avslutning på detta året ordnades en klassskjutning, där samtliga klasser ställde upp med 10 man. Stensbys A-lag i RIB hade allmänt tippats som segrare, men fick se sig slagna av Lindh och hans matematiker i RIV med 11 poäng.

Per Persson.

Solbacka deltar i allsvensk tennisserie

Höstens tennisårsong har varit ovantligt givande, och till stor glädje för många. Inte mindre än 39 matcher avverkades i höstens Solbacka-mästerskap, vilket utvecklade sig och blev en synnerligen intressant och spännande tillställning.

Matcherna kom att gå ungefärlig som väntat. I den ena semifinalen besegrades Kurt Hössler, en ny lovande favorit, av favoriten Dick Löfdal med 6–3, 6–1.

Den andra semifinalen visade sig bli betydligt mer spännande. Där möttes L.-E. Karlsson och P. Stiller i en match, som fick avbrytas inte mindre än tre gånger på grund av mörker. Karlsson lyckades emellertid efter mycket möda sit med siffrorna 6–4, 0–6, 9–7 dra sig segrande ur spelet.

I finalen möttes alltså Löfdal-Karlsson, där den förstnämnde vann med siffrorna 7–5, 6–4.

Solbacka deltog även med stor framgång i höstens skol-DM, som spelades i Nyköping. Solbacka representerades av D. Löfdal, L.-E. Karlsson och E. Hubertsson.

Hubertsson blev tyvärr utslagen redan i ett tidigt skede, medan Karlsson lyckades sätta sig fram till en semifinalplats. Dick Löfdal lyckades däremot, att med ett glansande spel, vinna hela turneringen och blev därmed första gången skol-DM-mästare inom Sörmlands distrikts.

Solbacka har i år erbjudits att delta i den allsvenska tennisserien inom Sörmland/Östergötland-distriktet. Lager, bestående av magister Wetterström, Löfdal, Karlsson och Stiller, vann den första matchen mot TK Hobby (Eskilstuna), med 3–1, och vi hoppas på fortsatta vinster i framtiden.

Distributions- och Industri- TRANFORMATORER

Aven specialtillverkningar
på beställning
Korta leveranstider

KNIVSTA TRANSFORMATOR AB

KNIVSTA

Ingenjör Lars Törnblom
Telefon 018/802 13 - 801 13
Telegramadress: SVETSTRANS

Idrottsföreningens sektionschefer

Gymnasie- och realskolecuperna

Trots att det under denna termin har spelats många, för Solbacka så många lyckosamma skollagssmärtcher, har ändå klasscupen för både gymnasiet och realskolan genomförts. Gymnasiecuppen blev en mycket spännande historia eftersom många av lagen är mycket jämna. Därför blev utgången mycket slumprärd. Till finalen kvalificerade sig RIVbi och RIJa, där RIJa drog det längsta strålet och lyckades mycket tursnöt vinna med 2–1. I RIJa:s segrans-

de Ing spelade: Wahlquist, Karlsson, Nordin, Edsäter, Lagerstedt, Sjönnesson och Brulin.

Segrare i realskolecupen blev inte oväntat 45a som i finalen slog 45b med 4–1. Om man tittar i realskolans klasser, kan man hitta sådana namn som Engwall och Wennerholm plus många andra, vilka säkert kommer att återupptas på en plats i skollaget nästa år.

—Grankott.

Att ramla i bäcken

UMTK:s styrelse: fr. v. Pelle Rinnan, ordförande, Peter Stiller, kassör, Lasse Wallinder, sekreterare, samt Staffan Wissberg, v. ordförande.

Uppe-med-tuppen-klubbens verksamhet under höstterminen har varit minst sagt aktiv. Klubben har bl. a. gjort åt Kigo Sigerh och Torbjörn Wilén, båda mycket framstående TV-producenter.

Men när det kom till keltan var det inte tillräckligt, det vi hade visat upp, ansåg herrarna på SR/TV. Alltså ramlade vi i bänken.

Trots dessa motgångar måste vi dock arbeta vidare i oförminskad skata. Med detta vill jag sätta framhålla, att våra TV-planer inte på något sätt är avskrivna. Inom en snar framtid skall vi försöka på nytt, men i vilken form far framtidens utvärdering.

I skrivrigonhållet planeras vi »Tuppen Super Show III». Vi hoppas att den kommer att uppskattas lika mycket som de båda föregångarna.

TUPPEN — 64.

Rekorddeltagande i bordtennis-SM

Solbackamästerskapen i bordtennis samlade i år rekorddeltagande med 72 st deltagare i gymnasiets cup och ett 20-tal i realskolans. Matcherna spelades som vanligt i Ekebos och skothusets lokaler, med undantag för finalen i stora klassen, som spelades i gymnastiksalen.

De båda tippade finalsterna T. Breksy och D. Lülfahd, båda UIV, hade inga problem

med att infin gevinstnivån utan slog sig ganska lätt till final. I finalen slog T. Breksy överraskande lätt sin klasskamrat med 2–0.

Realskolans cup vanns av Bo Nyström, 45a, som finalvann över Persson, 45b. Han blev också dubbeldelstare tillsammans med K. Olsson, även han 45a.

Resultaten av gymnasiets dubbel kan ej gitras, då den inte är färdigspelad när detta skrives.

Budda.

Flora-serien i topp!

Fogelfors Flora-serie — en husidé som blev succé. På kort tid har mer än 900 Flora-hus byggts i Sverige och efterfrågan ökar. Ni, som vill sätta på ett eget hem, på kvalitet och trivsel för hela familjen, välj Flora-huset med charm från **Fogelfors**.

Sänd in denna kupong till AB
FOGELFORS BRUK, Fägelfors. Tel.
069-51200, så får Ni ytterligare infor-
mationer om FLORA-husen.

Tomt finnes
Skall byggas nu
Tomt sökes
Skall byggas senare

Namn _____

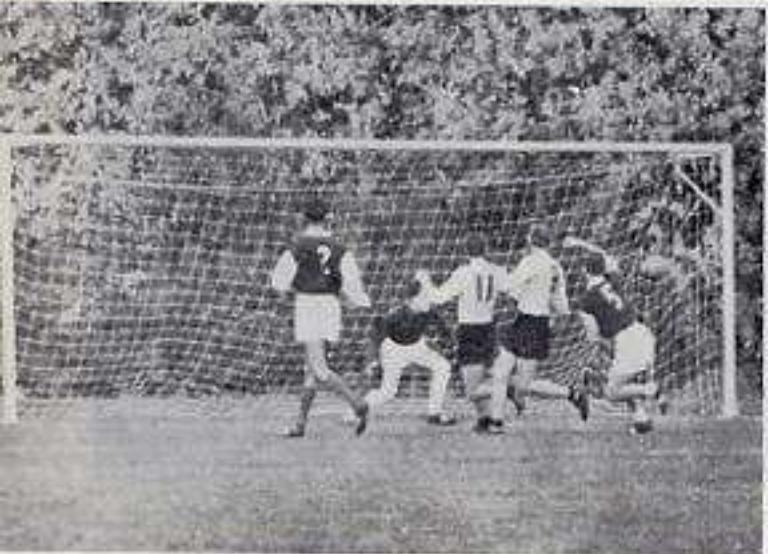
Postnr. _____

Adress _____ Tel. _____

FOGELFORS
HUS AV BESTÄENDE VÄRDE

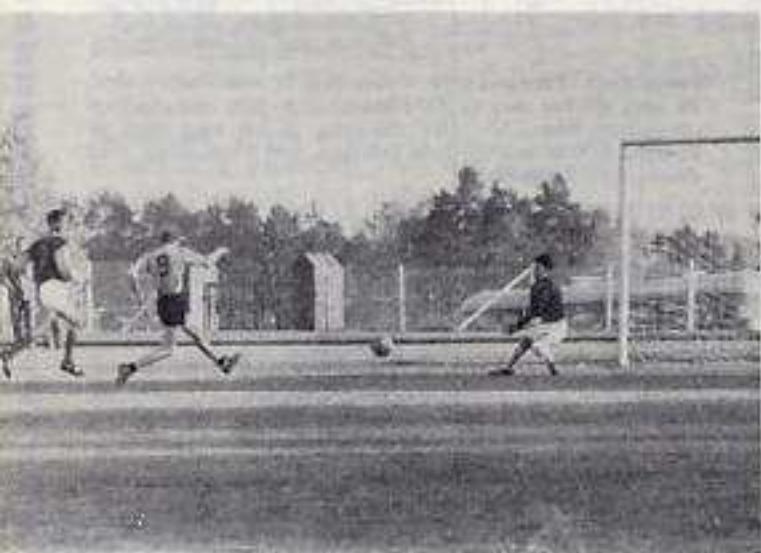
BERTILS BUCKLA åter till Backen

MÅÅÅL PÅ TRE ...

... OLIKA SÄTT

Solbacka är nu åter igen vinnare av priset Bertils pokal. Sejern i DN-cupen var nog inte helt öntad, men man kunde ju ana hur det skulle gå, efter bara några uppmärksamningsmatcher. Före första matchen i cupen spelade vi nämligen tre träningsmatcher mot i tur och ordning: Björnlunda, Nyköping o. Gustaf. Björnlunda möjades ned med hela 9–0. Målgetare i matchen var högervingen Ihse och Bresky med 3 respektive 2 fullträffar, sörja mälen svarade Westerberg, Widegren och Gustaf ett var.

DN-cupen

Den inledande matchen spelades hemma mot Whitlockskola skolan. Alla i laget var nog lite spända inför den första viktiga matchen, men vann ändå på ett mycket övertygande sätt med siffrona 6–0. Försvaret gjorde en utomordentlig match. För målen svarade: Westerberg 2, Widegren, Bresky, Hård af Segerstad och Sjönnesson ett var.

Solbacka var i sin andra match mot Fjellstedtska skolan, mer överlägna än vad siffrorna 2–0 visar. Kedjan hade ett mycket fint samspel, men i avslutningarna brast det, och då särskilt för center Per Magnus Ihse, som hade ett flertal fina målchanser. Andra halvlek hann bli 20 minuter gammal, då Malte Ramel fick en utmärkt stökare från den mycket välvärande vänsterhalvén Lars Andersson och satte säkert in den första fulträffen. Barn några få minuter därefter, fastställde Per Magnus Ihse slutresultatet till 2–0. Samtliga i laget gjorde en fin insats, särskilt då de två målgörarna, samt assistvärge Tomas Bresky och speluppgången Lars Andersson.

Efter mycket träningssektion och hårdare matcher hade intilligen Solbacka kommit till semifinalen där Högländsskolan var motståndare. Alla skolans elever hade turen att få se denna mycket spännande match. Redan efter några minuter kände solbackeläven fullvittning. De flesta väntade bara på första målet, som också kom genom Malte Ramel, som brukar ha för vana att visa vägen med ett ledningsmål. I mitten av första

grenen och Nyström för. Matchen mot Nyköping blev inte fört så lyckosam. Nyköping, som hade både die III- och II-spelare med i sitt lag, vann osäkratabelt med 6–3. I Solbackas lag hade Malte Ramel en lyckad dag och svarade för två mål. Det överiga målet gjordes av Tomas Widegren. I den sista träningsmatchen sluttillskott, vann Solbacka en konfektabel seger över Gustaf med 6–1. De som svarade för fullträffarna var: Westerberg 2, och Agren, Bresky, Widegren och Ihse ett var.

halvlek gjorde Tomas Bresky 2–0 på ett mycket hårt skott. Högländsskolan tappade inte sorgen i och med underläge med 2–0 utan kom igen och reducerade till 2–1 på straff. Men det hjälpte inte att Högländsskolan kämpade för hela Bromma, utan Per Magnus Ihse hindrade snabbt siffrorna till 3–1. Per Sjönnesson hann där emellan också missa en straff. Hälvtidsresultat: 3–1. Andra halvlek började med en intensiv press mot Solbackas mål, men försvaret var osmält med Johan Fischerström som säker sista siffran. Solbacka spelade en helhet upp sig efter hand, och dominerade på planen resten av matchen. 4–1 kom efter delikat bokatpassning av Tomas Bresky till Ihse, som här hade att sätta till foten. När barn några få minuter återstod av matchen fastställdes slutsresultatet till 5–2 genom Per Magnus Ihse som åter var framme på ett utmärkt inlägg av Ronnie Agren. Laget var mycket jämt, men skulle några alminnas före de andra, så är det målskyttarnas samt Hård af Segerstad, Holsti och Sjönnesson.

I finalen mötte Solbacka Sigtuna lags, som slog tillbaka i ren utkämpningsstil med 9–0. Det blev ingen riktig finalstämning, på grund av Solbackas överlägsenhet och matchen kunnas liknas vid kattens lek med råttan. Det är inte mycket att sliga om finalen mer än att laget spelade mycket inspirerat. Man kan utan trekan hålla med signaturen ALLISON i Dagens Nyheter om, att det här laget var det bästa genom tiderna på Solbacka och kanske rent av det bästa i Sve-

rige. Målskyttar i finalen var P. M. Ihse 3, P. Sjönnesson, M. Ramel, T. Bresky, Agren, Widgred och Hård af Segerstad ett var.

DM

Eftersom Solbacka helt koncentrerade sig på DN-cupen, blev det inget allvar av DM-deltagandet. Enda matchen spelades mot Eskilstuna handels, som vann med 4-3. Fastän Solbacka spelade för halv maskin, kunde siffrorna varit omvänta. Målskyttar: Ramel, Ihse och Agren.

*

De som var med

De som deltog i segerelvan om prins Bertils pokal var från milt till vänstercytter:

Johan Fischerström. Ny för 1 år på Solbacka, gjorde intryck av att vara den bästa målvakt skolan kanske haft. Hans spel mellan stolarna var snabbt och resolut.

Carl Bertil Edström. Debutant i laget detta år. Han spelade ett hårt och främst försvarsspel och var mycket svårforcerad av motståndarna.

Lars Holsti. Lagkapten och slötspelare. Gammal i gemet,

tog i år sin andra medalj i prins Bertils pokal.

Tomas Widegren. I många år ständigt reserv, tog i år klivet in i laget som härdskjutande halva.

Göran Hård af Segerstad. Liksom Fischerström ny för 1 år. Han skötte sin plats i laget på ett mycket övertygande sätt. Lagets nickspecialist.

Lars Andersson. Blöd skidning och hjulbent men hindrade lagets stänkande August debuterade i laget med all heder.

Rosine Agren. Anså en debutant i laget. Uppertig dribbler, men som många storspelare något klar i bollen.

Tomas Bresky. Utanför till lagets bästa spelare bör få en eloge för sitt sätt och sina uppmuntrande ord i trängda situationer.

Per Magnus Ihse. Lagets kulspruta har många skollagsmatcher och grandiosa mål bakom sig. Motståndarnas ständiga skräck.

Per Sjönnesson. Lagets egen lilla strolgubbe, behärskar de flesta svåra situationer som kan uppstå.

Malte Ramel. En spelare som sällan går mälbös från pinnen. Oefterhårlig i sina ruscher på vänsterkanten.

>Herta< och >Grete<

SOLBACKAS BASKETLAG

Stående fr. v. Sjönnesson R II a, Pilgård R II a, Westling N IV, L-E Karlsson R II b, E. Berg R IV bi, U. Karlsson R II a
Sittande fr. v. Wahlqvist R II a, Bresky N IV, Raimeld R IV bi

Solbackaspelare på basketläger i USA

Vi tillverka

Syntetfibervävar för industriella ändamål

Beläggnings- och lamineringsvä PVC-belagda nylonpressningar

Nyloncharmeuse till foder, skjortor, blusar och underkläder

Skyddsrockstyg i nylon o. terylene

Dammodetyger i siden, kamgarn och terylene

Jersey

Gardiner och dekorationsstyger i siden, dralon och linne

Terylenemarquisette-gardiner

Möbeltyger i syntetvelour

AB UPSALA SIDENVÄVERIER

Telefon 018.397 30

En ny basketsäsong med nya matcher har nu tagit sin början. Inför denna säsong har flera av spelarna laddat upp på basketläger o. dyl. I ett av svenska basketbollförbundet ordnat juniorträningläger deltog Göran Pilgård, den numera allsvenska spelaren Erik Berg. Efter detta läger uttogs Berg till landslagsträning.

Solbacka spelar sina flesta matcher med följande A-uppsättning: Pilgård, Berg, Westling, Lethis, Ihse, L-E Karlsson samt Wahlqvist. En av spelarna, nämligen Erik Bergs bror, den två meter långe Anders Berg, häller för närvarande på med basketbollsentrering i USA i närheten av Chicago, och spelar med i ett skollag. Nästa års lag ser härfor mycket bra ut för närvarande.

Säsongen började med en match mot Katrineholms Högre allmänna Högskola, i denna match visade Solbacka riktigt sitt framförför genom att vinna med hela 85-33

(39-13). Matchens förgrundsgestalt var (som vanligt) Erik Berg med 29 poäng. Pilgård dock 28 poäng. Nästa match spelades mot KFUM Eskilstuna och var även den en vänskapsmatch. I denna match var motståndarna något bättre än vi, och resultatet blev därför 52-42 (26-23). Solbackas starka man var Berg som svarade för mer än hälften av Solbackas poäng. Han gjorde 25 poäng.

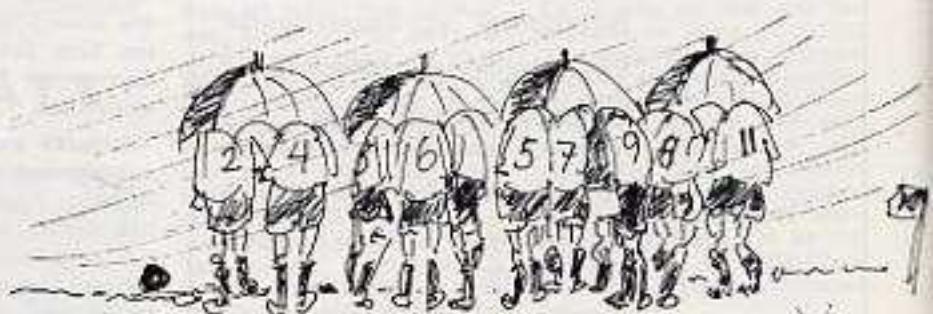
Den första matchen i Div. III spelades mot Oxelösund. Denna match bjöd på rikt och osvikande spel. Matchhjälten var denna gång J.O. Hedberg som när 5 sek. återstod lade in de vinnande poängen.

Slutresultatet blev 43-42 (16-19). Hedberg svarade för 13 poäng och Westling för 10 poäng.

Sektionschefen,

FINAL

DEMONSTRATIONEN AV OLIKA
SÄTT ATT FÖRFLYTTA SIG
BÖRJADE OCH PUBLIKEN NJÖT!

PUBLIKEN FRÅN
SIGTUNA HUM. HUM!
KANSKE OCKSÅ NJÖTE?

OCH MATCHEN DÅ?

9-0 TILL SOLBACKA!

OCH
AIK:s BÅRBÄRARE
FICK SNABBINKALLAS
FÖR EN NATYLG
VANDRING MOT
SIGTUNA

MEN
FÖRST
PRISUTDELNING
OCH
PRINSENS
POKAL
VAR
ÅTER
PÅ
BACKEN

RITADE
av
sterev
JUL 64

Gamla årgångar av Solbackatidningen

I vårt arkiv har vi sorgfältigt sparat överexemplar av alla årgångar. Efter en genomgång har ett visst antal arkivexemplar undanlagts för framtiden. De exemplar, som nu blir över efter denna gallring kommer att kasseras.

Vi vet emellertid att många har sagt sig vilja komplettera sina samlingar och ger nu en chans till detta.

Det finns överexemplar tillgängliga av praktiskt taget alla nummer och vi lämnar ut dessa gratis. Fyll bara i kupongen nedan och sänd in den så kommer tidningarna så småningom på posten. (Det kan dröja någon tid!)

Detta erbjudande gäller i första hand föreningsmedlemmar men i män av tillgång sänder vi även till andra.

Vi kan tala om att det går utmärkt att binda tidningarna i trevliga klotband och till den som önskar lämnar vi gärna adress till den bokbindare som bundit våra egna arkivexemplar.

Passa på, detta kan vara sista chansen att komplettera hittills utkomna årgångar!

Tidningarna expedieras i män av tillgång och i den ordning beställningarna inkommer.

st i Sverige

Sedan mars månad 1959 har vi i vår linjetrafik landets två första omnibussar med luftfjädring

Bussarna är försedda med 44 flygplansfåtöljer, alla vända i färdriktningen

Samtliga våra bussar är utrustade med kortvågsradio, varför vi kunna bjuda våra resenärer den absolut bästa service

USLINJER:

Sundsvall – Härnösand – Örnsköldsvik

Härnösand – Kramfors

Kramfors – Sundsvall

Örnsköldsvik – Nordanström

Direkta förbindelser med Midlands flygplats

AKTIEBOLAGET **derna PETTERSSON**

Sundsvall · Telefon 579 40

Ruth och Nils Pettersson

?

av Edra försäkringar vänt

med rörelse till en gammal solbacka-

pojke. Jag är i tillfälle täcka alla slag av

försäkringar till konkurrenskraftiga premier

i förstklassiga in- och utländska bolag

Orwar Corin

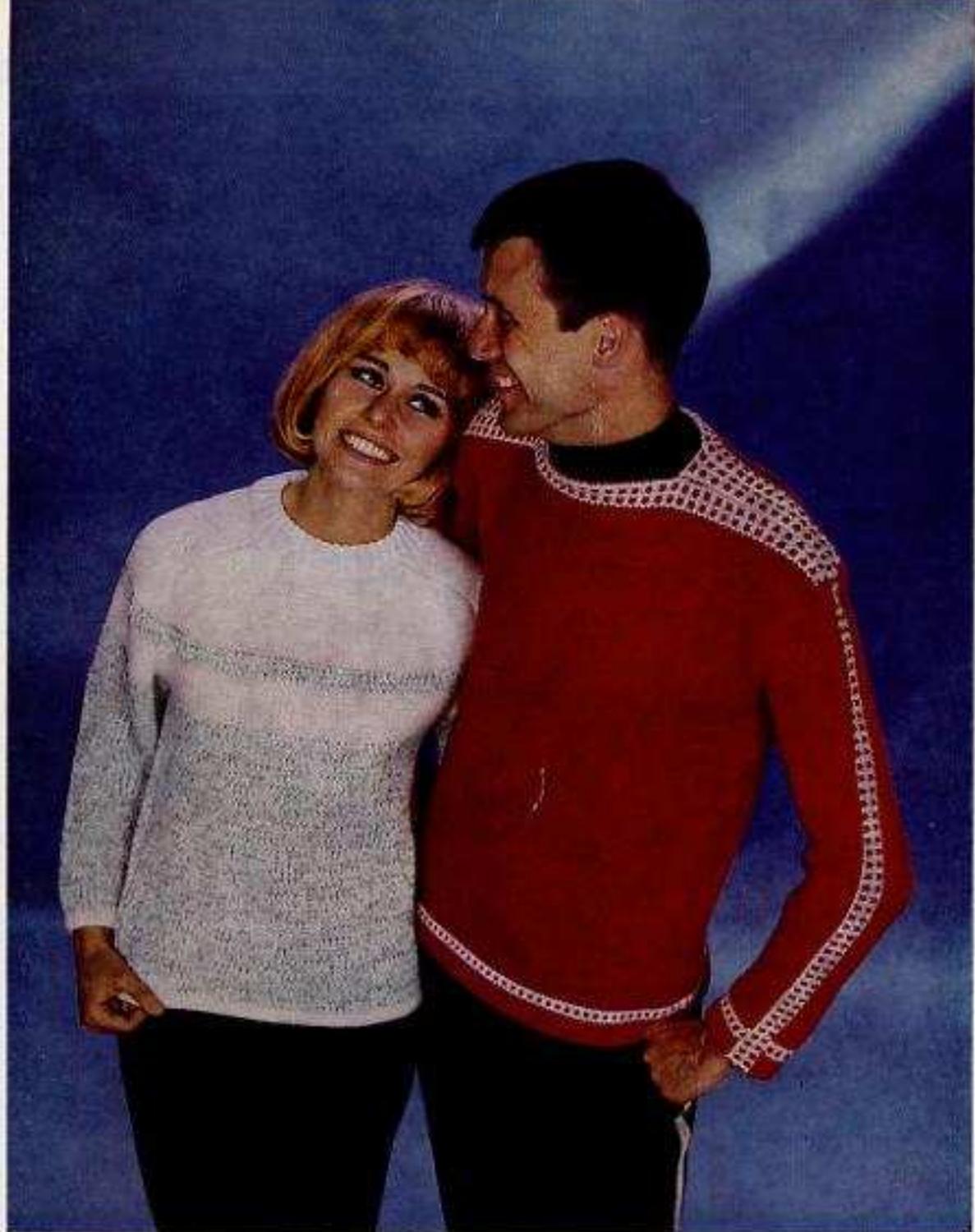
ORWAR CORIN & Co

CHR. RYDBERG & Co AB

GÖTEBORG

Telefoner 137875 - 138944

MALMÖ - Telefon 26290

kåwe - stil som syns!

De här plaggen är ett par typiska exempel ur vinterns alpint inspirerade kåwe-kollektion — härligt sköna att bär och med stil som syns!

Materialet är dralon highbulk, som gör plaggan mjuka och fylliga, lätta att tvätta och snabbtorkande. Det filtrar sig inte och dessutom är det solljusbeständigt och har högsta färgästhet.

Så kåwe-dralon är något för Er!

AB K. W. KARLSSON · GÄLLSTAD

